

השער החמישי.

דברי השער הזה הם בודאי פסולות ושמרים* כנגד הדברים אשר עברו בשערים הראשונים כי הדברים ההם היו מרבתי חכמים ונביאים ודרושים מכתבי הקדש ודברי אלהים היים ודברי השער הזה בנייים על דעת פתאים הצוכים מבענות הכלי הגויים. ואלו היינו כרין עלינו מזויקים מכל צד בדרכי אנשי האמונה התמימים לא היינו צריכים במגלה הזאת^ב אל השער הזה כי הראיות אשר עברו בשערים אשר לפניו⁵ היו מספיקות לנו ולא היינו חוששים לדבר אחר ולא באים לחבר דברי קדש עם דברי חול. אלא^ג שהחבור הזה יכול יהיה מניע לידי אנשים עוסקים בחכמה חיצונה^ד והם מקטני אמנה ואינם מעמיקים בסודי התבונה ויעלה בלכם שמא דעת^ה חכמי הגויים תהיה חולקת עלינו והכמתם אינה מעידה לנו ויהיו סבורים שמלאכת החשננים המעיינים בדרך מהלכות הככבים אינה מוציאה אל החשבון הזה אשר חשבנו בקץ הנאולה.¹⁰ ופחדתי שמא תהיה הסברא הזאת מביאה ספיקא בלכם ומפני זה באתי לפרש רוב הטעמים אשר דברנו עליהם על דעת אלו החכמים כדי להסיר הספיקא הזאת מלבות אלו האנשים. ויהיה לנו בענין הזה הנאה אחרת שנהיה יכולים להביא ראיה ממנו על אומות העולם אשר אין להם אמונת התורה ואין מוענים עליהם בדברי הוראה. והייתי נמלך בעצה הזאת ובורשה להתעסק בדבר הזה ולהשתמע בו כיון שנראה לי¹⁵ מדברי רבותינו ז"ל שאינם מטמלים את החכמה הזאת ואינם מזויבים אותה אבל הם כנראה מדבריהם מורים לה. כאשר אמרו בני חיי ומוזני לא בעוכרא פבא תליא מילתא אלא כמזלא תליא מילתא^א. והביאו ראיה על הדבר מרבה ורב חסדא אשר היו צדיקים נמורים שוים בחכמה ובמעשים טובים ולא היו שוים במזלם אבל האחד האריך ימיו בכנים ובעושר הרבה והשני היה מחוסר מכל השלשה.²⁰ ואתה מוצא מן הכהוב החיים גזורים לאדם בעת יצירתו ממעשה חזקיהו המלך אשר נאמר בו הגני יוסף על ימך^ב. ואין התוספת נאמרת אלא על דבר קצוב וידוע מתחלה. ויראה לך מכאן כי מספר ימי האדם גזורים לו והקב"ה ממלא את המספר הזה או ממעומו או מרבהו. ממלאהו מהכתוב את מספר ימך אמלא^ג. מרבהו ממעשה חזקיהו המלך. ככתוב הגני יוסף על ימך חמש עשרה שנה. וממעומו ממעשה

(א) מ: לגנד דרבירים אשר עברו. (ב) פ: ואל השער הזה. (ג) פ: אל שהחבור הזה יכול. (ד) בכתב יד מינענן וכתב יד אוקספורד חסר כאן. בכתב יד הגני כתב המעתיק בתוך הספר הדברים האלה: ככאן מצאתי חסר בהעתק חרבה. ומתחיל: ואחר שנתברר זה אנו אומרים כי המעיינים בחכמת מלאכת הככבים הסכימו (צד 116). ובכתב יד הראשון חסר מן והם מקטני אמונה עד כל הניצנים סתומות ומיני המגדים והתכונות בשולות ומשוכות היש אדם שיוכל לפתח אותם (צד 112). (ה) פ: שמא דעות חכמי הגויים תהיה חולקת עלינו. (ו) פ: כגמרא טועד קטון דף כ"ח הנוסחא: אמר רבא חיי בני ומוזני לא בזכותא תליא מילתא אלא כמזלא תליא מילתא דהא רבה ורב חסדא תרווייהו רבנן צדיקי וכו'. אם כן דברי כתב יד פראנקפורט: והביא ראיה על הדבר מרבה ורב חסדא הוא טעות ועל כן הגהתי: מרבה ורב חסדא. (ז) מ: ממלאהו מרבהו את מספר ימך אמלא.

(¹) מועד קטן כ"ח ע"א. (²) ישעיה ל"ח ה'. (³) שמות כ"ג כ"ו.

אחזיהו בן אחאב מלך ישראל. שכתוב^א בו יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן הגמטה אשר עלית שם לא חרד ממנה^ב כי מות תמות^א. אשר הוא מעיר ששאלתו אשר שאל בבעל זבוב נרמה לו המיתה. ואין אתה יכול לומר שהגוירה הזאת היחה נזורה עליו מקדם ואם כן מה בא הנביא להודיענו כי מות ימות אלא שדרישתו אשר דרש נרמה מיתתו. והרי נתברר לנו שהקב"ה מטלא או ממעים או מרבה את כל הנזירות הראויות לבוא לעולם כפי רצונו ויהיה מוחזק בידיו שהקב"ה מסיר ממשלת הכנכים ומטבל את כחם בכל עת שירצה. ויש לך ראייה על זה מדברי רבותינו ז"ל במעשה המכול. כשנחלקה דעתם בחורש המכול אם מרחשון הוא אם אייר הסכימה דעתם על דבר אחד שהקב"ה הסיר כנכים שנים מכימה והביא מכול לעולם^א והסרת הכנכים הוא כמול כחם. ותראה מכאן כי הממשלה נתונה למולי הרקיע וככיוי להועיל ולהזיק בעולם הזה ואם הקב"ה רוצה לחדש דבר בעולמו שלא מכחם הוא מסיר את ממשלתם תחלה ואחר כך מביא רצונו כי בעת היה רצונו להביא מים שיחריבו העולם הסיר כנכים מכימה אשר היא מן הצורות המעידות על הגשם ועל הכצורת כפי מעמדה וכיון שהסיר הכנכים ממנה במלה ממשלתה ובא המכול לעולם. ויתברר לך שמשלת הכנכים נהנה להם על תנאי ואין בהם כח להזיק או להועיל כי אם נצוו המאמר וסיוע מן המקום. והענין הזה מפורש בספר איוב כשרצה הקב"ה להראותו חלשות נכורת האדם ומיעוט חכמתו אמר התקשר מעדנות כימה או מושכות כסיל תפתח^א. בזמן שהחמה עומדת במול שור אשר בו כימה הלא כל נצני המערנים וריחי כל המגדים פתוחות היש אדם שיוכל לקשרם. או מושכות כסיל תפתח. ובזמן שהחמה במול סרפן אשר בו ככב כסיל כל הנצנים סתומות ומיני המגדים והתכואות בשולות ומשוכות היש אדם שיוכל לפתח אותם ולהוציא בהם^א נצנים שלא כעתם כאשר הכל בידו יתעלה שמו כמעשהו במטה אהרן^א וכמעשה המכול ושאר האותות המעידות על בטול ממשלת הכנכים. ואחר שהראהו חלשות כח האדם לנגד הגבורה המופלאה הזאת הורידו אל מעלה תחתיה והודיעו בכתוב אשר אחריו שתי נכורות ממדותיו הנפלאות. האחת שכל הקורות הכאות לעולם מדרך מהלכות הכנכים הן כמאמר וצונו ככתוב התוציא מזרות בעתו^א. היש נכח האדם להוציא עניני מול ומול כעתו ולהעמיד מותרם או הזקם בעולם^א בעקרו כימנו הראוי לו כאשר הכל בידו יתעלה שמו ואין לצבאי מעלה כח לעשות כלום מרשוחם ורצינם. או היש נכח האדם לסדר דרך סבוב הכנכים ולהנהיגם במהלכם וזו היא הנכורה השנית ככתוב ועיש על בניה תנחם^א. וזכר עיש משאר הכנכים טעני שמהלכה מתחלף לשני מיני מהלכות המזיקות בעולם. ועיש ובניה היא הצורה הנקראת צורת הדוב ברקיע ועיש מן הצורה הזאת היא שכעת כנכים שהם^א מתרחכים רוחב גדול מגלגל המישור והם סובכים על אוסן קרוב

(א) ד: רכתיב בית. (ב) א: לא חרד ממנה וגו'. (ג) א: ולתוציא בהם שלא בעיתם. (ד) מ: בעולם בזמנו הראוי לו. א: בעיקרו בזמנו יתעלה שמו. (ה) מ: כאשר הכל בידו שנאמר ישתחשך ישתבח שמו. (ו) א: ואין לצבאי מעשיו מעלה. (ז) מ: שהם מתרבים רוחב גדול מגלגל המישור.

(^א) מלכים ב' א' ט"ו. (^ב) ראש חשנה י"א ע"ב וי"ב ע"א. (^ג) איוב ל"ח ל"א. (^ד) במדבר י"ז כ"ג. (^ה) איוב ל"ח ל"ב. (^ו) שם שם.

מן הקוטב הצפוני וסוכבים לעולם על הארץ ואינם באים^א תחת הארץ ברוב משכנות היישוב
 מפני רוב מרחקם ברוחב הגלגל. ובניה הם שאר ככבי הדוב שאינם מתרחבים כל כך מגלגל
 המישור והם סוכבים על אופנים שהם נראים על הארץ ובאים תחת הארץ^ב כשאר
 אופני הרקיע ומדרך ב' המהלכות האלה אשר לככבים יהיו מוזיקים ומועילים בעולם.
 ומפני זה זכר עיש ובניה אשר שני המהלכות נמצאות בהם. ויש לככבי הרקיע מהלך⁶
 שלישי והוא מהלך הככבים הסוכבים לעולם תחת הארץ ואינם נראים עליה ומשני
 שאין לככבים^ג האלה כח וממשלה במקום שאינם נראים עליו לא נזקקד לזכור את
 המהלך הזה. ואחר שהראונו חלשות כח האדם^ד ככל מצשה שמים בא הכתוב השלישי
 להודיעו מיעוט חכמת האדם וחסרון בינתו ככתוב הידעת חקות שמים אם תשים
 משטרו בארץ¹. ובכתוב הזה שני ענינים. האחד מדרך החכמה שאין אדם¹⁰ בעולם
 יכול לעלות על חוקי מהלכות הככבים על יסודם ככתוב הידעת חקות שמים. וכל
 חכמי מלאכת הככבים מראשיתם עד היום הזה לא היה כחם לעמוד על צורת מהלכות
 הככבים איוו צורה היא. ואם הם יודעים מדת המהלך אינם יכולים לעמוד על צורתו
 אבל הם אומרים^ה בככבי לכת יכול הם הולכים על גלגל^ו ההקפה הקטן שהוא
 מעגל על רקיע גלגל גדול לכל אחד מהם שמרכזו הארץ. או יכול הם הולכים¹⁵
 על אופן גלגל גדול שמרכזו יוצא ממרכזו הארץ ואינם צריכים לגלגל ההקפה. וכן
 על הענין הזה הם מתחלקים בצורת המהלך הנזכר אשר לחמשת הככבים הגנובים אם
 הוא מפני גלגל ההקפה או מפני הגלגל יוצא המרכז. וכן הם מתחלקים בצורת מהלך
 הככבים על גלגליהם אם הוא מדרך שהם בנוסם סוכבים על גלגליהם או מדרך
 שגלגליהם סוכבים בהם^ו ומנחים אותם והם אינם^ז זזים ממקומם. ובכל אחד ואחד²⁰
 משני^{יב} הדעות האלה על כל ענין וענין הם מחזיקים ואין בהם כח להכריע ביניהם
 ולא לנצח אחד משני הדעות על השני. וכנות זה אתה מוצא בחכמה הזאת על
 ענינים רבים ממנה שני דעות שהן עומדות בשוה ואין אחד מהם נזכר על השני.
 וזהו שאמר הכתוב הידעת חקות שמים. ואמר אחריו אם תשים משטרו בארץ.
 ופירושו משטרו בכאן ממשלתו מטעם שומר ומושל². ואמר אם תשים ולא אמר²⁵
 אם תדע כאשר אמר בתחלתו הידעת חקות שמים. מפני שאין האדם יכול לדעת^{יג}
 חקי המהלך על עקרו. וזהו הענין הראשון מן הכתוב הזה. ואדם יכול לדעת^{יד} את
 מקום דבוקי הככבים בארץ ואינו יכול לשוטו ולא לקיימו. וזהו^{טו} ענין הכתוב השני
 אשר אמר עליו אם תשים משטרו בארץ. ואנו רואים רוב עמי הארץ אם רואים
 החמה נלקית או הלבנה או ככב^{טז} אחד מהככבים הזנובים נראה ברקיע הם מיר⁸⁰

א) פ: ואינם באים תחת משכנות היישוב. ב) מ: ובאים תחת הארץ כאשר אופני
 הרקיע. ג) מ: ומפני שאין לככבים כח וממשלה. ד) מ: לא נזקק את המהלך הזה.
 ה) מ: חסר מן האדם עד האדם. ו) מ: שאין אדם יכול לעמוד על. ז) מ: הידעת
 חקות שמים ארץ. ח) מ: אבל הם אומרים בככבים לבי. ט) מ: על גלגל הקנה הקטן שהוא
 מעגל על רקיע גלגל גדול. י) מ: סוכבים ומנחין אותם. יא) פ: ואינו זזין ממקומם וכל
 אחד ואחד משני הדעות. יב) מ: משני הידעות האלה. יג) מ: חסר מן לדעת עד לדעת.
 יד) מ: לדעת אם מקום הככב בארץ. טו) מ: וזהו ענין הכתוב השני אשר אמר עליו.
 טז) פ: או ככב אחר מכלכבי הזנובים נראה הם מיר מייחלים. מ: או ככב אחד הככבים הזנובים.

(1) איוב ל"ח ל"ג. (2) משלי י' ד.

מחלים ומפחדים חרוש דבר בעולם ואם ירמץ שיהיה רעב^א או בצורת או מלחמה או שובע גדול מתחדש בעולם אחר זה המימך^ב או לשנה או לשתיים הם גזורים לאלתר שהחרוש הזה בארץ גרם אותו החרוש אשר היה בשמים. אלא הם דברי עמי הארץ אשר אין להם עסק מלאכה חכמה ואינם מכירים דבר אלא אחר צאתו ליד מעשה. והמתעסקים בשום מלאכה כגון הרועים והספנים יש להם נסיונות שנסו במלאכתם בעלות הכבדים ושקיעתם בכל ימי השנה והם מפני הנסיונות ההם קרובים להכיר את ענין השנה הבאה מתוך נסיוניהם ומנהגה נגשמים וברוחות וכקור וכתום. והחכמים המעינים במהלכות הכבדים אשר הם חושבים מהלכם ויודעים מנהג מעמדם בהליכתם יכולים להעיד על המאורע לפני כווא יותר מהרועים והספנים אבל כלם אינם יכולים להוסיף בו ולא לגרוע ממנו. וזו היא החכמה המסורה לבני אדם אשר הם יכולים לדעת אותה אבל אינם יכולים לשומה ולא לעשותה. ועל זה אמר אם חשים משטרו ולא אמרם אם תרע ללמדך שיש להם ממשלת בארץ שאדם יכול לדעת אותה אבל אינו יכול לבטלה ולא לחזקה. ויתברר משלשת הכחובים האלה כי מהלכות הכבדים נהיות נהוגות על הסדר אשר מסר להם קונם בשעת יצירתם והם במהלכם ממליכים מועילים ומזיקין בעולם והאדם יכול לדעת ענין הזקם או תועלתם ואם הקב"ה רוצה לבטל כחם וממשלתם הוא מבטלם^ג.

והמצא הענין הזה מפורש על דרך אחרת בכתוב הזה שנאמר אענה נאם יי אענה את השמים והם יענו את הארץ והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל^ד. ופירושו אענה ככאן אינו מלשון התשובה והרבור אבל מטעם הסיוע והעזר. כגון ולא תענה על ריב^ה. לא תהיה מסייע ועוזר. וכן והכסף יענה את הכל^ו. וענותך תרבי^ז. אשר פירושו עזר וסמיכה. ומן הכתוב הזה תראה כי הקב"ה הוא נתן סיוע למלאכת השמים להועיל בארץ ומהסיוע והכח אשר נתן להם הם מסייעים את הארץ והארץ בכח הסיוע הזה עם סיוע המקום היא מוציאה מיני הנאות לבני העולם עד שיהיו המוכות^ח הנאות לאדם על ידי ארבעה מענות האלה^ט. הראשון הוא מענה המקום אשר הוא עונה ועוזר את הכל ככתוב אענה את השמים. והמצא השמים צריכים למענה המקום לכדו. והארץ צריכה לשני מענות מענה המקום ומענה השמים ככתוב והם יענו את הארץ. וגדולי הארץ צריכים לשלשה מענות מענה המקום ומענה השמים ומענה הארץ ככתוב והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר. ובני אדם צריכים

(א) מ: שיהיה רעב או בצורת. (ב) פ: אחר זה או לשנת או לשתיים. מ: אחר זה חסיסין או אחר שנה או אחר שתיים הם גזורים שהחרוש הזה שארץ גויים אותו. (ג) פ: אשר אין להם עסק מלאכה ואינם מכירים דבר. (ד) מ: אלא אחר שנאמר לירי מעשה. פ: אלא אחר צאתם ליר מעשה. (ה) מ: קרובים מלאכה. פ: קרובים סמיכה. (ו) מ: אשר הם חושבים מהלכת. (ז) פ: וזו החכמה המסורה לבני אדם. (ח) פ: ואינו יכולים. (ט) מ: ולא אם תרע. (י) פ: ואינו יכול לבטלה. (יא) פ: כי מהלכות הכבדים נהוגות ונהוגות. מ: מהלכות הכבדים נהוגות. (יב) פ: בעת יצירתם. (יג) מ: הוא מבטלו. (יד) מ: והם יענו את ישמעאל ופירושו אינו מלשון התשובה. (טו) מ: כי הקי נתן סיוע. (טז) מ: אשר נתן להם מסייעים את הארץ. (יז) מ: היא מוציאה הנאות לבני העולם. (יח) מ: עד שיהיו המוכות לאדם. (יט) מ: או ה'. (כ) מ: חסר מן הארץ עד הארץ.

¹ חושע ב' כ"ג—כ"ד. ² שמות כ"ג ב'. ³ קהלת י' י"ט. ⁴ תהלים י"ח ל"ו.

- לארבעה מענות ככתוב והם יענו את יורעאל. וכלם יוצאים לידי מעשה ונשלמים במענה* הראשון שהוא מענה המקום. ואם אין שם מענהו כלם בבלים. ואם יענה מקצתם¹ ולא יענה מקצתם הנענים שלמים וקיימים ושאינם נענים בטלים וכלים. ומצא לנו מכלל הכתובים הללו שהבקי במהלכות הכתבים יכול להעיד על המאורעות הבאות² לעולם לפני בואם אלא שאין ככתו לחתום עליהם ולגזור אבל³ הוא אומר העת הזה ראוי להיות בו כך וכך אם יש לו מענה מן השמים. וזהו דרך המעיינים בחכמה הזאת מאנשי האמונה כשהם חוקרים על העתיד לבוא. ואם הם דורשים סימני מאורעות שעברו הם יכולים לומר הענין הזה או דבר פלוני שהיה נודמן בעת ההיא לפני מהלכות הכתבים שהיו בעת ההיא על צורת⁴ פלוני ואינו צריך לתנאי לפני שהדבר הוא כבר סייעו המקום ויצא לידי מעשה. והראשון אשר⁵ הוא עתיד לבוא לא יצא עוד ואין אדם יודע איזה מענה ימצא מן המקום ומפני זה היה הראשון צריך אל התנאי ואין השני צריך אליו.
- ועתה אם אנו באים על הדרך הזה לחקור על מלכות ישראל ועל גלותם ונאולתם⁶ על דעת אנשי החכמה⁷ הזאת אנו יכולים לחקור עליו ולא יהיו⁸ כתבי הקדש ולא דברי רבותינו ז"ל שזכרנו את דבינו ולא אומרות עלינו. ואל יהי הדבר⁹ הזה קשה בעיניך מפני שאמר¹⁰ רבותינו ז"ל אין מזל לישראל¹¹. ותאמר אם אין להם מזל איך יהיה¹² המול גורם להם. כי לא אמרו הדבר הזה מפני שאין המולות גורמות לישראל. ואיך יאמרו זה והם אמרו מזל גורם. ונתלקו בו ואמרו מזל יום גורם או מזל שעה גורם¹³. והם אמרו בני חיי ומוני¹⁴ לא בכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא¹⁵. כאשר זכרנו בתחלת השער הזה וכל זה מעיד שהמולות גורמות אף לישראל. וזה שאמרו אין מזל לישראל הוא שכל האומות יש להם¹⁶ מזל מן המולות אשר הוא ממנה עליהם כגון עקרב לארצות¹⁷ ערב וישמעאל. וקשת לפסים. וגרי לפלשתים. ובתולה או מאזנים לאדום. וכן כל ככב וככב הוא ממנה על אומה או על אימות כאשר¹⁸ פירשו בעלי החכמה הזאת. וישראל אין להם מזל ולא ככב שהוא ממינה עליהם. ודבר¹⁹ ברור הוא כי כבר הוחזק בידינו²⁰ שהמולות והכתבים וכל העולם לא נבראו אלא בשביל ישראל. ואם כלם נבראו בשביל ישראל איך יהיה אחד ממנה על ישראל. וזהו שאמר הכתוב אשר חלק יי אלהיך אתם²¹ לכל העמים תחת כל השמים²². נתן להם חלק למשול על כל העמים לכל העמים ולא על ישראל.

(א) פ: ונשלמים במעשה הראשון. (ב) פ: כלם בדרך בבלים. (ג) פ: ואם יענה מקצתם הנענים שלמים. (ד) פ: מן הכתובים הללו. (ה) פ: על המאורעות הבאות לפני בואם. (ו) פ: או דבר פלוני נודמן. (ז) פ: חסר מן בעת תהיא ער בעת תהיא. (ח) פ: על צורת ואינו צריך לתנאי. (ט) פ: ואם אדם יודע איזה מענה. (י) פ: ועל גלותם ואמר על דעת. (יא) פ: על דעת אנשי החכמה אנו יכולים. (יב) פ: ולא תהיה כתבי הקדש. (יג) פ: מפני שאמרו ז"ל. (יד) פ: איך יהיה גורם להם. (טו) פ: הדבר הזה שאין המולות גורמות. (טז) פ: בני חיי ומוני כוליה. (יז) פ: שכל האומות יש מזל. (יח) פ: לארצות ערב. (יט) פ: לארצות ישמעאל. (כ) פ: כאשר בעלי החכמה הזאת. (כא) פ: ודבר שהוא ברור כי כבר הוחזק. (כב) פ: אשר חלק יי אלהיך אתם תחת כל השמים.

(¹) שבת קנ"ז ע"א. (²) שם שם. (³) סוּעַד קָפֵן כִּיָּה עִיָּא. (⁴) דברים ד' י"ג.

ואחר שנתברר^א הרבר הזה אנו אומרים כי המעיינים בחכמת מלאכת הככבים הסכימו שכל החדשות הגדולות אשר הן מתחדשות בעולם. כגון הממלכות הסונות מנוי אל גוי. והמלחמות הקשות הבאות בין בני האומות. והמלכות הנסבת ממשפחה אל משפחה או מאיש אל איש. וכן הרעב והבצורת. וכל דבר חדש יוצא 5 ממעיינו הן מטוב הן ממושב. מצאו האית המעידה עליו בנסיוניהם אשר נסו מדרך מהלכות הככבים היא היות התחברות ככב שכתאי עם ככב צדק בחלק אחד מחלקי הרקיע. וידיה כוכב הרבר המתחדש או קלונו או מיעושו או רכיוו מענין החבור המעיד עליו ומצורת מעמד שני ככבים אלו ברקיעיהם ומעמד שאר הככבים מהם בתחלת השנה אשר הם מתחברים בה. והיא^ב ביאת החמה אל ראש מזל מלה. 10 ונתנו מעם לדבריהם אלו ואמרו ה' ככבים הללו שהם שכתאי וצדק הם עליונים ברקיעיהם משאר שמי הרקיע. והם ממתנים במהלכם יותר מכל ככבי לכת. והם גדולים כגופם מהם הוץ מהחמה אשר היא גדולה כגופה מהם. ומפני זה היו החדשות הנאות לעולם מתפרשות לבני האדם מדרך חבור אלו ה' ככבים ומדרך פירודם. וכשהם מתחברים יחד בחלק אחד אינם תוזרים להתחבר כמו כן יחד^ג בחלק אחד כי 15 אם לעשרים שנה פחות שמינית השנה. והם מתחברים ככל מרינון וטרינון ממולי הרקיע י"ב פעמים על הדרך הזה אשר אני נותן לך ממנו דמיון. כאילו היו מתחילים להתחבר במרינון האש שהוא מזל מלה ואריה וקשת והיה ראשית חבורם בראש מזל מלה. והם^ד אחר כדי עשרים שנה מתחברים יחד במזל קשת שהוא תשיעי למזל מלה ומתחברים בחצי החלק השלישי מן המזל. ובשנת הארבעים הם מתחברים במזל 20 אריה התשיעי לקשת בכדי ה' חלקים ממנו. ובשנת ששים י"ח תוזרים להתחבר במזל מלה שהוא תשיעי לאריה בחצי החלק השמיני ממנו. והחבור הולך על הדרך הזה עד י"ב פעם. ובהשלמתן בסוף רל"ח שנה ושליש שנה ברובק י"ג הוא מתגלגל מן המרינון אשר היה י"ב בו אל המרינון י"ג הנסמך אליו. והוא מתגלגל בדמיון הזה ממרינון האש אל מרינון העפר אשר הוא י"ד מזל שור ובתולה וגדי. והיה מתחיל במזל שור 25 אשר הוא שני למזל מלה אשר בו התחיל בו במרינון שעבר. והוא עושה י"ז כמו כן במרינון הזה י"ב חבורים. ובסופם שהוא רל"ח שנה ושליש י"ג שנה הוא מתגלגל אל מזל האומים ממרינון הרוח שהוא מזל האומים ומאזנים ורלי ועושה בו י"ב חבורים. ובסופם הוא מתגלגל אל מזל סרטן ממרינון המים שהוא י"ח מזל סרטן ועקרב ודגים ועושה בו כמו כן י"ב חבורים. ובסופם הוא מתגלגל אל מרינון האש אלא שאינו 80 חוזר אל מזל מלה אבל אל מזל אריה. והמצא משהתחיל החבור במזל מלה ממרינון האש וסבב אל מרינונות הרקיע ה' עד שחזר אל מרינון האש אל מזל אריה

(א) א: ואחר שנתברר זה אנו אומרים. (ב) פ: הבאות ובין האומות. (ג) מ: האות המעידה עליו. (ד) א: ומעמד שני הככבים מהם. (ה) א: והיא החמה אל ראש מזל מלה. (ו) מ: ה' ככבים האלה שהם שכתאי וצדק. (ז) פ: יותר מכל מהלכנו לכת. (ח) א: כמו כן יחד כי אם. (ט) מ: כי אם ל' שנה פחות שמינית. (י) פ: והם כדי כ' שנה. (יא) מ: ובשנת כ' תוזרים להתחבר. (יב) פ: מן המרינון אשר בו. (יג) א: אל המרינון אשר נסמך אליו. (יד) א: אשר הוא שור ובתולה וגדי. (טו) מ: אשר התחילו בו. (טז) פ: אשר התחיל במרינון שעבר. (טז) פ: והוא עושה במרינון הזה י"ב חבורים. (יז) א: שהוא רל"ח שנה ושליש. (יח) א: שהוא סרטן ועקרב ודגים.

הם תתקני'ג שנה"א ששלמו בהם מ"ח חבורים. ואחר תתקני'ג שנה ומ"ח חבורים אחרות הוא חזור אל טריגון האש אל מול קשת. ואחר תתקני'ג שנה"ב ומ"ח חבורים עוד הוא חזור אל טריגון האש אל מול טלה אשר התחיל ממנו. ותמצא כשהם מתחילים להתחבר בראש מול אחד מטריגוני הרקיע אינם חוזרים להתחבר בראש המול ההוא מן הטריגון ההוא כי אם אחר קמ"ד חבורים שהם באים בכדי אלפים 6 תתני'ש שנה. ובעלי החכמה הזאת קוראים לדבוק'ג הזה אשר הוא חזור בכדי שנה דבוק קמון והוא הדבוק ההולך מן המול הזה אל התשיעי לו. והחזור בכל ששים שנה קוראים לו דבוק אמצעי והוא ההולך ממול זה וחזור אל המול ההוא. והדבוק הבא ברל"ח שנה ועוד קוראים לו דבוק גדול והוא הנוטה מטריגון זה אל טריגון הסמוך אליו. והדבוק המתכוון אחר תתקני'ג שנה ושליש והוא המתחיל מטריגון 10 אחד וסובב על שאר טריגונות הרקיע עדי' שהוא שב אל הטריגון'ג ההוא קוראים לו דבוק רב. והדבוק אשר אינו מודמן אלא עד אלפים תתני'ש שנה קוראים לו דבוק עצום. ובדבוק הזה' יהיה מעמד הככבים האלה ברקיע במהלכם' רוב ענינו חוזר אל הצורה הראשונה' וראוי' הוא העולם לדבר אנשי האומנות הזו לחזור אל הענין הראשון.

15

וכל הסדר הזה אשר פירשנו הוא על מהלך הככבים' השוה. ואינו סדור כן על מהלכם המתחלף אבל פעמים יהיה החבור יוצא מן הטריגון בתוך י"ב חבורים קודם השלמתו אל הטריגון אשר לאחרי' או אשר לפניו ופעמים יהיו מתחברים בטריגון אחד י"ג פעמים. וכל זה בא מפני מהלכם המתחלף אשר הוא פעמים 20 ממתין ופעמים טריץ. ואנו סדרנו החשבון' על המהלך הישנה ועליו סמכו הקדמונים מאנשי החכמה הזאת. והם אמרו שהדבוק הקמון החוזר בכל כ' שנה הוא' מעיד על גלגול המלכות מאיש אל איש במשפחה אחת אם הוא מתגלגל או לאו. ועל המלחמות הכאות על מלך אחד בתוך מלכותו. ועל השומנים' והקושרים הקמים עליו. ועל החדשות' בארץ' הן מטוב הן ממנוס. כגון שובע' או רעב או בצורת או רוב גשמים וכל הדומה לזה. והדבוק האמצעי החוזר בכל ס' שנה מעיד 25 על המלכות אם היא מתגלגלת ממשפחה אל משפחה וממדינה אל מדינה' ואינו מטה' אותה מן הגוי ההוא אלא בפרטים. והוא מעיד לעולם על הרוש דבר גדול על הגוי ועל הממלכה אשר היה' הדבוק הגדול מעיד לה. והדבוק הגדול הבא

(א) א מ: חסר מן תתקני'ג שנה עד תתקני'ג שנה. פ: תתקני'ג שנה ושליש.

(ב) מ: ואחר תתקני'ג ומ"ח חבורים. ג: פ: לדבוק אשר הוא חזור. ד: מ: בכ"ב שנה.

(ה) א: עד שב אל הטריגון ההוא. ו: פ: עד שהוא שב אל הטריגון קוראים לו. ז: מ: ובדבוק יהיה כעמד הככבים. ח: פ: ברקיע מהלכין. ט: א: חסר מן הראשונה עד הראשון.

(י) מ: וראוי העולם לדבר אנשי האומנות הזה. יא: א מ: על מהלך הככב השוה.

(יב) מ: בתוך י"ח חבורים. יג: א: אשר לאחרי' ופעמים יהיו מתחברים. יד: מ: ואנו סדרנו החשבון הסהלך השוה. טו: א: בכל כ' שנה מעיד על גלגול הממלכות מאיש אל איש.

(טז) פ: ועל השומנים וחשוקרים. יז: מ: ועל החדוש בארץ. יח: א: ועל החדשות בארץ הן טוב או מטוב. יט: פ: ועל החדשות בארץ הכאות לעולם. מ: הן מטוב או ממנוס. יט: פ: כגון שובע או בצורת בארץ או רוב גשמים. כ: א: וממדינה אל מדינה והוא מעיד לעולם.

(כא) מ: ואינו מטה אותן מן הגוי ההוא אלא בפרטים. כב: מ: אשר היא הדבוק הגדול.

א: אשר הדבוק הגדול.

בר"ח שנה ועוד הוא מעיד על גלגול הממלכה מני אל נוי ומחריב את המנהג הראשון
 אם אינו מתראה במזלו הצומח אל מזל הרבוק המעיד על הגוי ההוא והממלכה ההיא.
 ואם יהיו ב' המזלים הצומחים הם נראים זה אל זה ומתחברים זה עם זה הוא מחדש
 שבש כה ואינו מפסיד אותה. ומפני זה יהיה הרבוק הזה נקרא גדול לאומה אחת
 5 ורב לאומה אחרת. והרבוק הרב הוא המחדש את הממלכות והמקים את המנהגים
 והנימוסים המשובים הנהגים בעולם. וכפי מעמד ב' הככבים מן הרקיע ומן גלגליהם
 בעת התחברם יחד בכל הרבוקים האלה וכפי מעמד שאר הככבים מהם יהיה ענין
 הדבר המתחדש בעולם. אם הם מתחברים בכתי ככבי היושר והצדק ויהיו ככבי הטובה
 משתתפים בהם ונראים אליהם יראה בעולם ברבוק ההוא נימוסי צדק ומלכות
 10 ישר ומשפט אמת. ואם הם מתחברים בכתי ככבי הפסד וזקן ויהיה ככב מאדים
 ותדומה לו משקף עליהם ופורש אורו לפניהם במראות שנאה ותחרות יראה בעולם
 נימוסי רשע ומלכות חסם וזדון. וכן אם הם מתחברים ראשונה במזלות חזקים שהם
 שור ואריה ועקרב ודלי יהיו ימי המלכות ההוא ארוכים עומדים על מנהג אחד הן
 יושר הן רשע. ואם הם מתחברים במזלות תמורה והם מלה וטרמן ומאונים וגרי
 15 יהיו ימיהם מעטים ומלכות מלכיהם קצרה ומנהגיהם מתחלף מהרה. ואם הם
 מתחברים במזלות משתנים מבי גוונים שהם האומים ובתולה וקשת ודגים יהיו
 מנהגיהם משתבשות ומתחלפות בקירוב זמן וימי מלכותם אין להם אורך גדול ודתיים
 אינן עומדות על ענין אחד. ואם יורמן עם אחד מהחברים האלה לקות לכנה או
 חמה בחדש החבור או בקרוב ממנו יהיו עניני החבור ההוא חזקים ומשובים
 20 בעיניהם טוב או מוטב. וכל הענינים האלה ירבו ויעטשו מצורת מעמד הככבים
 בשנת הרבוק ויצטרף עמהם מעמים רבים מהחכמה הזאת שאיני צריך לפרשם.
 ואם אנו באים על הענין הזה לחקור על מלכות ישראל ועל גלותם ועל
 פדותם צריכים אנו להתחיל כחשבון מן הרבוק הרב המעיד על גאולת מצרים ועל
 לידת משה רבינו אשר היא ראשית מלכות ישראל באיזה טריגון התחיל. ונראה
 25 מצורת מהלך הככבים איך היו מעידים על מנהג מלכותם בכל הטריגון ההוא.
 ונחשוב אחריו הרבוק הגדול מן הטריגון הממוך לזה. ואיך היה מעיד על מנהג
 ישראל בימי הטריגון ההוא. ונהיה חושבים כל טריגון וטריגון עד שנגיע אל הטריגון
 אשר אנו עומדים בו ונחקר על עדות הככבים בכל המאורעות הנאות בעולם מן העת
 ההיא עד עתה. ומן היום הזה והלאה נחשוב את הרבוקים העתידים לבוא ונחשם אם יא
 80 תהיה עדותם יוצאת על דעת חשבונו. ובהשלמת המעשה הזה יתברר לנו איך חכמת
 הגוים מעידה לנו ודבריהם לקחים מדברי חכמינו. וכבואי לחקור על החשבון הזה

(א) ואם יהיו ב' המזלים אינו נראה זה אל זה. מ: ואם יהיו ב' המזלות הם נראים זה אל זה. מ: ואם יהיו ב' המזלים הצומחים אינו נראה זה אל זה. (ב) א: ומפני זה יהיה הרבוק הזה נקרא. (ג) א: משתתפים בהם יראה בעולם. (ד) מ: ונקראין עליהם יראה בעולם. (ה) א: מ: בכתי הפסד וזקן. (ו) א: ומנתיניהם מתחלף במהרה. (ז) בכתב יד פראנקפורט נקרא הרבוק הראשון עד אמצעיותו ולא נסמן במנין הרפים וחסר מן האומים ובתולה עד ונחקר על עדות הככבים. (ח) א: ומשובים בעיניהם מוטב או מוטב. (ט) מ: ונתיח בכל הטריגון הזה חושבים כל טריגון וטריגון. (י) מ: ונחקר אל עדות. (יא) א: מ: אם יהיה עדותם יוצאת. (יב) א: כאן חסר בכתב יד אוקספורד כל הענין מן וכבואי לחקור על החשבון הזה עד הפרש שיש בו חששא.

מצאתי בספרי החשבנים האלה אשר חיברו על^א דביקות הככבים בימים הקדמונים ראיות שהביאו על ממלכות רבות שהיו מקדם והביאו בתוכם זכרון הדבוק המעיד על מלכות ישראל. וכיוצא שאינו מפורסם מפני שלא היו יודעים זמן מולדו^ב והמעיון בדבריהם יכיר מתוכם על מי הם מדברים^ג לא^ד סמכתי על הרמז הזה אשר יוצא מדבריהם אבל מרחתי לחשוב הדבוקים אשר מלפנים. וסמכתי בכל החשבון על דעת כמלפני^ה בלשון וזן בתלמיאוס ראש חכמי האומות במהלכות הככבים והחוק בירי לסמוך עליו מפני שראיתי כל החשבון שמסרו^ו לנו רבותינו ז"ל בחמה ובלבנה יוצא על דעתו ומצאתי כל הבאים אחריו מחשכני האומות מודים לו וסומכים עליו. ואין בין החשבון אשר חשבתי וכין היוצא מרמז דבריהם הפרש שיש בו חששא.

10 הדבוק הרב המעיד על מלכות ישראל.

והדבוק^א הזה הוא מתחיל במריגון המים כמהלך השוה. ומצאנו בחשבון המהלכות שחמה היתה נכנסת אל הרגע הראשון מחלק ראשון מן מזל מלה במהלכה המתחלק^ב אשר בו חושבים ראש השנה לכל העולם בשליש שעה שמינית מיום שני כ"ה מאדר בשנה תשיעית למחזור קכ"ה. והיא שנת אלפים שס"ה לכריאת העולם לרעת המתחילים לחשבון מן בהר"ד. ובשנה הזאת התחילו ב' ככבים שבתאי וצדק^ג להתחבר יחד במהלכם השוה במריגון המים בחצי חלק הראשון ממזל דגים. והיתה שנה זו הראשונה לחכום הגדול במריגון הזה. ונקראת^ד ראשונה לחכור הרב למלכות ישראל. ונתחברו ב' ככבים אלו יחד במהלכם המתחלק בתחלת השנה הזאת. והיה החלק אשר נתחברו בו כ"ד חלקים ממזל דלי במריגון הרוח. והיה מזל הצומח מן הארץ על אוסן מצרים אשר היו בה ישראל בעת ההיא ומנהגה בסבוב הרקיע^ה מנהגיא ארץ ישראל מזל אריה שני חלקים. והמזל העומד בחצי השמים מלה כ"ב חלקים. ושבתאי וצדק מחוברים יחד ונראים על כ"ד חלקים ממזל דלי במהלכם המתחלק יב. ושאר הככבים בשאר המזלות בחלקים המפורשים יג בצורה הזאת.

(א) מ: אשר חיברו על הככבים. (ב) מ: על מלכות ישראל שאינו מפורסם. (ג) מ: זמן מולדות. (ד) זמן מולדו. (ה) מ: על מי הם מדבריהם. (ו) מ: גם כאן חסר מפני הקרע מן לא סמכתי על הרמז הזה עד לחשבון מן בהר"ד. (ז) מ: בממיוס בלשון וזן בלתי לתיאוס. (ח) מ: שהורו לנו רבותינו. (ט) מ: על מלכות ישראל הוא מתחיל. (י) מ: ונקראת ראשונה. (יא) מ: ונקרא ראשונה. (יב) מ: בתחלת השנה והיה החלק. (יג) מ: והיה בחלק. (יד) מ: מנהג מול אריה. (יז) מ: כמהלכם המתחלק בחלקים המפורשים. (יח) מ: אף כאן חסר מפני הקרע מן בצורה הזאת עד במראה ידיות כמבט ששי וגם הצורה עצמה חסרה כמו שאינה נמצאת בכתב יד אוקספורד.

<p>האחד עשר תאומים כ"ט. גודל היופי כ"ט. מרכו בית השנים עשר. השנים עשר סרסן כ"ט. זנב התנין כ"ט. מרכו בית הראשון.</p>	<p>העשירי שור י"ד. נוגה י"ג. מרכו בית האחד עשר.</p>	<p>התשעי מלח כ"ב מאדים י"ב חמה י"א השמיני דגים כ"א. כוכב כ"ד חמה א. מרכו בית התשעי.</p>
<p>מול הצומח אריה ב' חלקים. מרכו בית השני.</p>		<p>השביעי דלי כ'. שבתאי כ"ד. צדק כ"ד. לבנה כ'. מרכו בית השמיני.</p>
<p>השני בתולה כ"ד. מרכו בית השלישי. השלישי מאזנים כ"ב. מרכו בית הרביעי.</p>	<p>הרביעי עקרב כ"ד. מרכו בית החמישי.</p>	<p>התשעי נדי כ"ו. ראש התנין כ"ט. מרכו בית השביעי. החמישי קשת כ"ט. מרכו בית הששי.</p>

ואתה רואה בצורה הזאת כל הכוכבים נראים בארץ ואין ככב אחד מהם מונה תחת הארץ. והכוכב השליש על השנה אשר הוא מושל עליה היא חמה בעלת מול הצומח והיא עומדת בבית העשירי לדרך מעלות המולות ובבית התשעי מדרך החשבון. ובשני הבתים האלה יראה כחה וזיהור אורה. והבית התשעי היא 6 בית שמתחה. ומאדים בעל מעונה עומד עמה במול מלח. והכוכבים הגדוקים נראים אליה מן הבית השביעי עם הלכנה כמראה ידירות מבט ששי. והאותות האלה היו נתונות לדעת החושים בכוכבים צמיחת מלכות גדולה בעולם טפני הדבוק המודמן בשנה הזאת. וייראו בעולם דתים חדשים יהיו נשמעים בקצו העולם. כאשר היה אור החמה בעת מולד השנה הזאת זהיר באמצע השמים. ומפני שהיה המול הצומח 10 מול חוק וכן המול אשר נדבק בו ב' הכוכבים היה מול חוק תהיה המלכות הזאת

(א) א: ואין אחד מהם מונה. (ב) א: הכוכב השלישי על השנה. מ: פ: והכוכב השלישי השליש על השנה. (ג) א: היא בית חמה. (ד) א: כ: כמראה ידירות האותיות האלה. (ה) מ: האותיות האלה. פ: האותיות היו נתונות. א: האותיות האלה היו נתונות. (ו) א: כ: כאשר אור החמה בעת מולד השנה.

מארכת ימים ובשנים^א ותהיה שולמת ועומדת כימי שנות החמה הגדולים שהם אלף
 חמ"א שנה כמספר ימי ארבע שנים לחמה. ומפני שהחמה המושלמת בשנה עומדת
 בבית התשיעי לחשבון המולות והיה הדבוק במהלך השוה במזל דגים והוא תשיעי
 למזל הצומח לחלוק מעלות המולות העיר על צמיחת נביא גדול בזמן הזה. ומפני
 היות הדבוק^ב הזה במהלך המתחלף בבית השביעי לא היתה מלכותו נוכרת ושולמת^ג
 עד אשר עברו מדבוקי המרינון הזה מהציתם והוא הדבוק השביעי ממנו. ומפני
 שהכבד המושל על השנה עומד עם בעל מעונדי במזל תמורה נתן קרוב ומהירות
 למולד הנביא בדבוק ההוא^ד. ובדבוקו היו שני הככבים העליונים נדבקים במהלך
 השוה במזל דגים מעון צדק ונבחות נונה ודבוקם היה בחלק הראשון מן המזל
 הזה שהוא מנכול נוגה ואלו ככבי היושר והצדק. והיו נדבקים במהלך המתחלף במזל^ה
 דלי הנקרא מזל אמיתי מן ד' המולות החזקים והוא על צורת האנשים. וכלא זה
 היה מעיד על המלכות המתחדשת בדבוק הזה שהיא מלכות אמנה וצדק נוהגת על
 דתי יושר ומשפט אמת. ונזרמן בשנה הראשונה מן הדבוק הזה לקות גדול לחמה
 שנתקדר רוב גופה ולא נשאר מאורה אלא פחות מן השמינית בארץ מצרים. והיה^ו
 אמצעית זמן הלכות הזה בסוף שש שעות מיום ג' כ"ט מן סיון. ומשך הלכות^ז
 מתחלתו ועד סופו כדי שלש שעות^ח מן היום. והיה הלכות הזה בראש מזל סרטן
 בזנב התנין. ומזל הצומח באמצעית הלכות מזל מאזנים. והיו שכתאי וצדק נדבקים
 יחד ונזורים במהלכם בסוף מזל דלי בתחום הבית הרביעי. והיו כל יתירי הצורה הזאת.
 שהם מזל הצומח והעשירי והשביעי והרביעי כלם מולות תמורה נותנת מהירות כל
 דבר. והעידו על לידת הנביא כי היא קרובה ושתהיה אחר ג' שנים כמנין השעות^ט
 אשר עמד הלכות.

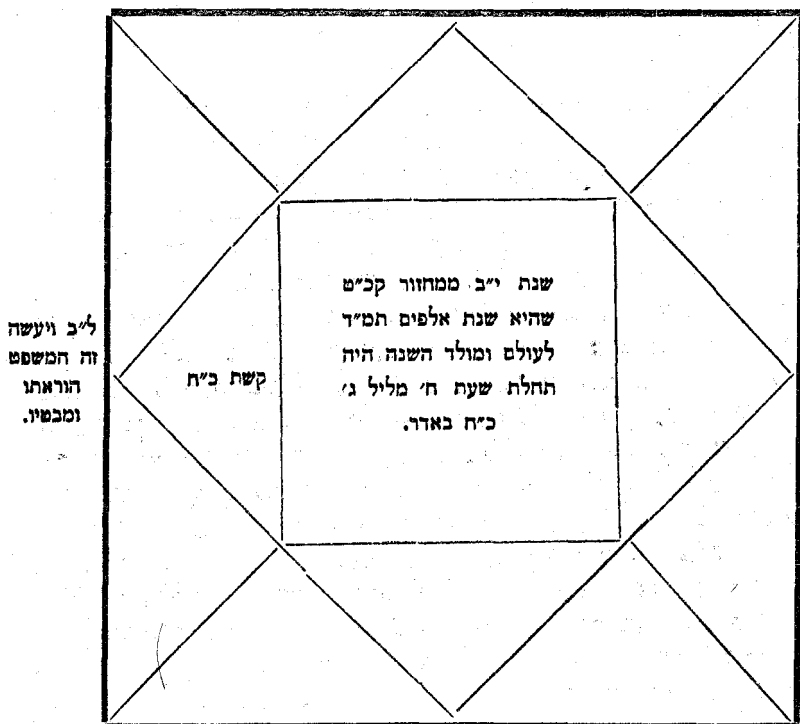
ומצאנו מולד אהרן^י הכהן היה אחר ג' יום מן הלכות הזה בראש חודש
 תמוז מן שנת אלפים שס"ה לעולם. והיה מולד משה רבינו בסוף השנה השלישית
 בר' ימים לחודש אדר שנת אלפים שס"ח. ואמרנו על פרעה הרשע כיון שראה הדבוק
 הזה מזרמן במהלך השוה במזל דגים ממרינון המים. והיה במהלך המתחלף בנכול^{יא}
 החמישי ממזל דלי עם צורת הככבים המיושבים הנקראים מושכי^{יב} חבל הדלי שהם
 מככבי המים והלכות הבאה על החמה היה במזל סרטן ממרינון המים והחוק במחשבתו
 הוא וחכמו שכבר יהו"ד בעולם מאורעות גדולות מפני המים. ויועץ הוא ויועציו
 הרעים לכמל הנזירה הזאת מעליו ולקיימה על ישראל. ככתוב כל הבן הילוד היאורה
 תשליכוהו^{יג}. וחשב להציל את נפשו והקב"ה אמר חשוב מחשבתו הרעה אשר חשב^{יד}
 על היהודים על ראשו. יהיה שם העושה נפלאות משוכת ומסואר.

(א) פ: אף כאן נקדע חצי הרף בכתב יד פראנקפורט וחסר מן ותחיה שולמת ועומדת
 עד למולד הנביא בדבוק התוא. (ב) א: והוא השיעי לחילוק מעלות המולות. (ג) א א: ומפני
 היות הדבוק במהלך המתחלף. (ד) מ: עומד עם בעל מסונו במזל תמורה. (ה) א: למולד
 הנביא והיו שני הככבים. (ו) מ: הוא בדבוק והיו שני הככבים. (ז) א א: ונבחות נונה ו' דבוקים.
 (ז) א א: מן המולות החזקים. (ח) כ: וכלא היה מעיד. (ט) א: והיה זמן הלכות הזה.
 (י) מ: מיום ג' מן סיון. (יא) מ א: כדי שלש שעות והיה הלכות הזה. (יב) א א: מולד
 אחרן היה לי יום מן הלכות הזה. (יג) א: אחר לי יום. (יד) א: הנקראים מושכי חבל הדלי.
 (יד) א: שכבר יחיה בעולם מאורעות גדולות.

אלו"ה הם מנהיג דברי החשבנים המעיינים בדבוק הנרול הזה. והם מצאו
 בנמיוניהם כל זמן שהדבוק חזר אל המול אשר התחיל להדבק בו הוא מחדש דבר
 קשה על הממלכות אשר היו צומחות כמרינון ההוא. והדבוק חזר אל מול דנים
 בתחלת שנת ששים מראשית המרינון הזה. והיתה כיאת השנה ההיא בשני
 5 שלישית שעה חשיעית מליל ששי י"ז לאדר שני שנת אלפים תכ"ד לעולם. והיה
 צדק בדלי ושנתאי בדנים. ונתחכרו יחד בראש חודש שבט הבא. והיה מול הצומח
 בראש השנה מול גדי. והיה מאדים עומד במערב בסרמן בבית השביעי והוא היה
 המול אשר הגיעה אליו ההקפה מן הצומח בשנת הדבוק הראשון. והיה הענין הזה
 מביא פחד על המלך או על הנביא הנולד בדבוק ההוא. ובעלי האומנות הזאת
 10 סבורים שבדבוק הרביעי הזה ברח משה מלפני פרעה אל ארץ מדין ועמד שם עד
 הדבוק החמישי כשנתחברו שניהם במול עקרב. ואין אנו יכולים לבטל את דבריהם
 ולא לקיימם מפני שאין אנו מוצאים בדברי רבותינו ז"ל מספר הימים אשר עמד
 משה במדין.

והדבוק הגיע אל מול עקרב אחר הדבוק הזה בשנת י"ב מן המחזור קכ"ט
 15 שנת אלפים תמ"ד לעולם. ומול עקרב הוא בית מלכות הרשע והוא מן המולות
 השולטות על מצרים לדברי אנשי החכמה הזאת. ובדבוק הזה הגיע זמן מלכות
 פרעה הרשע להשמדו ולהחריב. והיתה כיאת השנה ההיא בתחלת שעה שמינית
 מליל ג' כ"ח מאדר. ומול הצומח קשת כ"ח חלקים. חצי השמים על הארץ מול
 מאזנים י"ח חלקים. ושנתאי במולי עקרב ו' חלקים. צדק ב' מאזנים י"ח חלקים
 20 נזורים במהלכם. ומאדים במלה י"ח חלקים. נוגה בדלי כ"ב חלקים. לבנה וככב
 בדנים. והככב המושל על השנה היה צדק אשר ביתו חצי השמים ונתן ממשלת
 היושר והצדק. והיה נוגה מביט אל צדק מן מול דלי מן גבול צדק מקשת שלישית
 מבט ירדות. והיה צדק מסביר אותו ורוצה בו מפני שהוא בעל מעון מאזנים אשר
 הוא מושב צדק בעת ההיא. ומול דלי הוא מול הדבוק הראשון. והמהלך הראשון
 25 הזה המזדמן לב' ככבי האותות והמיסות העיד על כל האותות הגדולות הבאות על
 מצרים. ומפני שהיו שני יתירי חצי השמים מולות תמורה היו מעידים על מהירות
 הדבר. אלא שהיה מתאחר עד סוף השנה הרביעית עד שהגיעה ההקפה ממול השנה
 אל הבית הרביעי אל מול מלה אשר"א היה בו ככב מאדים מככבי ההפסד אשר גרמו
 ברשות קונם ההפסד הבא על מצרים. והגיעה ההקפה בצורה הזאת י"ב ממולד שנת
 80 הדבוק הרב אל מול עקרב אשר הוא ממול י"ג הדבוק הזה. וכו' היה מעמד שכתאי
 בשנה הזאת והוא בית רביעי ממול שנת הדבוק הרב. וזה היה עד שני על איחור
 מאורעי הדבוק הזה עד השנה הרביעית.

- (א) א: חסר מן אלו הם מנהיג דברי החשבנים עד והדבוק חזר אל מול דנים.
 (ב) ב: אלו הם דברי החשבנים. (ג) ג: על המלכות אשר היא צומחת כמרינון ההוא.
 (ד) ד: והיתה הביאה ההיא בשלישית שעה חשיעית. (ה) ה: כשנתחברו שניהם במול
 ולא לקיימם. (ו) ו: להשמד ולהחריב והיתה כימות השנה ההיא. (ז) ז: ושכתי במול
 נזורים במהלכם. (ח) ח: צדק ב' מאזנים י"ח חלקים. (ט) ט: ומאדים במלה י"ח חלקים.
 (י) י: א מ מ: ביתר חצי השמים. (יא) יא: אשר היה בו ככב מאדים מככבי ההפסד. ב: אשר
 היה בו מול ככב מאדים מככבי ההפסד. (יב) יב: הצורה אינה נמצאת לא בכתב יד מינכען ולא
 בכתב יד אוקספורד. (יג) יג: אשר הוא ממול הזה.

ויצאו אבותינו ממצרים בשנת אלפים תמ"ח לעולם שהיה רביעית לרבוק הזה. והיה מולד השנה ההיא בשבע שעות פחות חומש מליל ראשון י"ג מניסן. ומול הצומח קשת כ"ד חלקים. חצי השמים מאזנים א' י"ב חלקים. שבתאי בקשת כ"ג חלקים. צדק בדלי כ"ד חלקים. מאדים בשור ח' חלקים. ככב במלה כ"א חלקים. נוגה בשור ב' חלקים. לבנה בכתולה י"ד חלקים. והיה הככב המושל על השנה 6 שבתאי אשר עמד במזל הצומח. ומפני שהיו מזלות חצי השמים מזלות תמורה העידו על מהירות הנאולה. ובאה הנאולה ביום ג' מן המולד הזה כשהגיעה ההקפה בחשבון הימים אל צדק בעל מעון הצומח אשר היה במזל דלי כבית השלישי. ובחדש השלישי מן השנה הזאת ניתנה תורה לישראל ביום שהגיעה החמה אל נקודת רום נבהה ממזל תאומים אשר הוא בית היופי והגדולה בצורת הרבוק 10 הרב. והיתה לבנה ביום ההוא במזל אריה הצומח ברבוק הרב והיא רואה את החמה מראית ירדות. והיה צדק בדלי במקומי אשר היה בעת הרבוק הרב. אלא שהיה ברבוק 15 הוא ישר במהלכו וביום הזה נזר במהלכו. והיה בעת הרבוק נראה אל ב' המאורות וביום הזה נסתר מן החמה ונראה אל הלבנה. והיה שבתאי בקשת נראה אל החמה ונסתר מן הלבנה. והיו שאר הככבים מאדים ונוגה וככב במזל סרמן 15

(א) מ: מאזנים חלקים. (ב) מ: אשר ניתנה לישראל. (ג) א: בצורת הרבוק והיתה לבנה. (ד) מ: שהיה ברבוק ישר במהלכו. (ה) מ: והיה כבית הרבוק נראה.

נסתרים מן כ' המאורות. וכל המהלך הזה נצטרף^א עם עדות שבתאי אשר היה מושל בשנה הזאת והוא מכבי המתינות והמשך^ב ונרמו לדברי החזים את העוכב המזדמן אחרי זאת. ועמדו אבותינו במדבר ארבעים שנה עד שחזר הדבוק אל מזל דגים בדבוק השביעי כאשר נתנה האות כמולד הראשון. והדבוק השביעי המזדמן במזל דגים היה בשנה אשר מולדה^ב בכדי אחרית השעה הרביעית מליל רביעי כ"ב מאדר שניה בשנת אלפים תשי"ד לעולם. והיה מזל הצומח עקרב כ' חלקים כגבול צדק. והיה שבתאי וצדק וככב שלשתם נדבקים יחד בנ' חלקים מדגים כגבול נונה. והיה מאדים בעל מעון הצומח בתאומים י"א חלקים כגבול צדק. ונונה היה בדלי כ"ה חלקים בתחום הכית הרביעי. ומזל ההקפה משנת הדבוק הרב היה סרטן מעון לבנה. ולבנה בעלת המעון בקשת י"ב חלקים. ומאדים מביט^ג אליה מכט שנאה ותחרות. ומסני שכל הככבים היו במעוני ככבי צדק ונבוליהם נתנו אות לנכורת הצדק וחזק האמת והאמונה בדבוק הזה וכל המזכות אשר העיד עליהן הדבוק הרב יהיו נראין כדבוק^ה הזה. ומסני שככב מאדים מביט אל מקום הדבוק מקשת רביעית ומביט אל הלבנה מן הנכוחית^ו וכ' המכמות האלה הן לתחרות ולריב היה גורם מלחמות קשות בתחלת הדבוק הזה כמלחמת סיחון ועוג וישאר מלחמות אשר היו בארץ כנען. ומסני שהיו ככבי הצדק והאמת גבורים וחזקים בצורה הזאת היה הנצח והתשועה בכל המלחמות^ז ההם לאנשי האמונה. ומסני שהיו כל יתירי הצורה הזאת עומדים וחזקים נתנו אות שהנבירה הזאת תהיה מארכת וקיימת ימים ושנים והנצח והמלכות יהיה עומד להם אחרי מות המלך אשר העיד על מיתתו מאדים בעל מעון הצומח העומד בכית השמיני^ח בכית המיתה. ולפי שהיה הבית הזה רביעי למזל הדבוק^י נתאחזה מיתתו עד השנה הרביעית. ונזדמן בצורה^י הזאת שהיה נונה כמזל דלי כחלק הדבוק הראשון. והוא היה בשנת הדבוק הרב כמזל שור בכית העשירי למולד ההוא הנקרא בית המלכות. ונתן אות על צמיחת מלך גדול לישראל שיהיה ממלא את מקום המלך הראשון. ותהיה צמיחתו בשנה הרביעית כאשר נונה עומד בכית הרביעי מן הצורה הזאת. ובשנה הרביעית הזאת נכנסו אבותינו לארץ ישראל על ידי יהושע בן נון אחרי סות משה עבד יי".

והיה מולד השנה ההיא בשני שלישי שעה רביעית מליל שני ז' ימים לניסן שנת אלפים תשי"ח לעולם. והיה מזל הצומח עקרב מ"ו חלקים. שבתאי וככב יד כמלה בכית הששי כ"ד חלקים. צדק ולבנה בתאומים ז' חלקים. מאדים בסרטן 80 מ"ו חלקים. נונה בשור ד' חלקים. גדל היופי בגדי כ"א חלקים. וכיום המולד הזה שלמו ימי אבל משה כי בנ' באדר מת וספרו אותו כל ישראל שלשים יום נמצא כי ביום ז' לניסן שלמו ימי אבלו והתחילה מלכות יהושע. ועברו את הירדן אחר שלשה ימים מן המולד הזה. ככתוב עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו

(א) ב: נצטרף עדות הזאת. (ב) מ: המתינות והמשך לדברי החזים את העוכב אל המזדמן אחרי זה. (ג) מ: כמזל דגים היא בשנה. (ד) א: אשר כולדה אחרית השנה הרביעית. (ה) מ: כ"ב באדר השני. (ו) פ: כ' חלקים והם כגבול צדק. (ז) א: ומאדים ומכים אליה מכט שנאה. (ח) מ: יהיו נראין כדבוק ומסני. (ט) א: מן הנכוחות. (י) א: בכל המלחמות לאנשי האמונה. (יא) פ: בכית השמיני בית המיתה. (יב) מ: רביעי למזל הדבוק מיתתו עד השנה הרביעית. (יג) א: ונזדמן בצורה שהיה נונה. (יד) א: שבתאי וככב במלה כ"ד חלקים.

לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן¹. והמצוה הזאת היתה אחר ששלמו ימי האכל. והיום השלישי היה יום שהגיעה ההקפה לימים ממזל הצומח אל גודל היופי. וממחרת היום הזה כשהגיע ההקפה אל מזל דלי שהוא מזל הדבוק הראשון בו כיום עברו את הירדן והוביש המקום² את מי הירדן ועברו אבותינו בחרבה בתוכו. ובאות היום נתגלה כבוד יהושע וגודלו וידעו כל ישראל שהוא לפני המקום כמשה.³ ככתוב היום הזה אהל גדלך בעיני כל ישראל⁴ אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עםך⁵. והיום הזה הוא הרביעי למולד הזה שהוא עשירי לניסן. ככתוב והעם עלו מן הירדן בעישור לחדש הראשון⁶. והיה היום הזה לחשבוננו זה יום המישי יומו של צדק. והמושל בו מן המולות מזל דלי שהיה מזל הדבוק הראשון. ובו חרש הקב"ה⁷ לישראל מוסת מוסלא מענין האות והמוסת אשר עשה להם⁸ בצאתם ממצרים.

וכל החשבונה הזו אשר אנו זוכרים לימי השבוע הוא על הסדר אשר אנו חושבים עליו היום בעבורו כאילו היה נהיג בן מששת ימי בראשית. ובידוע כי על הדרך אשר מעברים היום הזה היו אבותינו מעברים את השנים⁹ במדבר כי לא היה נמצא להם¹⁰ דבר שעכב את העבור. לא מפני האביב. ולא מפני העולים לרגל. כאשר היו הענינים¹¹ האלה והדומה להם מזמנים בארץ ישראל ומצריכים לחלוף את שנות העבור. ומתוך שנתכרר לי¹² הענין הזה השתדלתי לחשוב את קבוע החדשים על הדרך אשר אנו חושבים עליו¹³ היום.

ועמדה מלכות יהושע על ישראל עד הדבוק השמיני עד י"ב שנה ממנו. והדבוק חזר אל מזל דגים בפעם העשירית מדבוקי הטריגון בשנת אלפים תקמ"ד¹⁴ לבריאת העולם. ובדבוק הזה מתו הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע. והיה האחרון בכלם עתניאל בן קנו אשר מת בשנת י"ב לדבוק העשירי הזה שהוא שנת אלפים תקנ"ו לעולם.

ואתה רואה בכל עת אשר היה הדבוק נוסל במזל דגים שהוא מזל הדבוק הראשון היה מתחדש על ישראל מאורע קשה. כאשר מצאו אנשי האומנות הזו¹⁵ בנסיוניהם. בדבוק הראשון נגזרה עליהם גזירת כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו¹⁶. ובדבוק השני החזירי אל דגים שהוא דבוק הרביעי למריגון ברח משה מלפני פרעה. ובדבוק השלישי שהוא שביעי לדבוקי הטריגון¹⁷ מת משה רבנו. ובדבוק הרביעי שהוא העשירי למריגון מתו כל הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע. ומן הדבוק העשירי הזה עד ששלמו לדבוקי טריגון המים י"ב דבוקים היו ישראל¹⁸

(א) פ: והוביש את המקום את מי הירדן. (ב) א מ פ: בעיני כל ישראל וגו'. (ג) א מ: ובו חרש הקי' מוסת. (ד) פ: אשר עשה בצאתם. (ה) א: בכתב יד אוקספורד חסר כל הענין מן וכל החשבון הזה עד ועמדה מלכות יהושע. (ו) מ: פ"ל על הדרך. (ז) מ: מעברים את השנה. (ח) מ: כי לא היה נמצא להם שעכב. (ט) מ: כאשר הענינים האלה. (י) פ: ומתוך שנתכרר לי השתדלתי. (יא) מ: אשר אנו חושבים עליו ועמדה. (יב) מ: בשנת לדבוק העשירי הזה. (יג) א: אנשי האומנות הזה בדבוק הראשון. מ: אנשי האומנות הזה בנים יוצאים בדבוק הראשון. (יד) א: ובדבוק השני חזר אל דגים. (טו) מ: חסר מן הטריגון עד למריגון.

(1) יהושע א' י"א. (2) שם ג' ו'. (3) שם ד' י"ט. (4) שמות א' כ"ב.

משוכשים כמעשיהם ומתחלפים במלכותם. פעמים היו הולכים כדרכי התורה ופעמים גומים^א ממנה. ופעמים היו בהשקט ופעמים בהרגו ומלחמה. מענין המזלות אשר משני גוונים אשר היה הדבוק הראשון באחד מהם.

הדבוק הגדול מצריגון האש הנופל במזל טלה.

6 כששלמו^א לצריגון המים י"ב דבוקים נתגלגל הדבוק אל צריגון האש. והיה הדבוק הראשון מצנו במהלך השוה"ה מתחיל במזל טלה אשר יהי בו מאדים במולד הדבוק הרב. והיה מולד השנה לחמה במחצית שעה ראשונה מיום חמישי ששה עשר יום מאדר שני י"ט למחזורי קל"ז שנת אלפים תר"ג לעולם. והיה מזל הצומח בעת ההיא מזל טלה י"ב חלקים. נונה במזל ההוא כ"ז חלקים^ב ישר במהלכו. 10 ומאדים עומד כנגדו בכית השביעי כ"ז חלקים נזר במהלכו. ולכנה עמו במזל הזה כ"ד חלקים. ושבתאי וצדק וככב שלשתם בדגים בכרי החלק ה"ט. והיה הדבוק במהלך המתחלה במזל דגים מזל הדבוק הראשון והיה מעיד כמנהגו על הממלכה שהם ישראל מאורעות וחידושים טובים וממוטב. והיו רוב המאורעות האלה מפאת מזרח לארצם כאשר היו הככבים הדבקים בפאת מזרח הרקיע. ומפני שהיה מזל הצומח בשנה הזאת מתראה אל מול"א הצומח בשנת הדבוק הראשון העיד על קיום 15 הממלכה ועמידתה כל ימי דבוקי הצריגון הזה. ומפני שהיה הדבוק במהלך השוה נופל במזל טלה ממזלות החמורה מקום מאדים במולד הראשון ומקום ניצוצי נכחותיו י"ב במולד הזה והיה בעמק הזה מפסיד במכשור את מעמדו הראשון העיד חדשות קשות י"ב ורעות. ולולי ככב נונה שהיה מכיב אליו במולד הזה^ג והיה בעמקו היו מאורעות 20 מאדים בדבוק הזה קשות עד מאד. ועל שהיו^ד נונה ומאדים כל אחד ואחד מרצה את חברו ומסכיר את פניו שכל אחד ואחד מהם^ה בעמקו חבירו הקלו המאורעות ההם. וכשאנו^ו מווננים כחם זה עם זה ידונו^ז מהם עדות על כל המאורעות הבאות בימי הדבוק הגדול^ח הזה שיהיו קצרי ימים אשר אין להם אורך בזמן ולא עמידה. וכל דבר קשה הבא מדרך מאדים יזמך לו המקום מליץ טוב ומושיע^ט ישראל 25 שיהיה מתקן אותו כאשר היה נונה עומד לנגד מאדים ושובר את קישי ממשלתו. וכל זה וזה לא היה מאריך בימים מפני שכל יתירי הצורה הזאת היו^י מזלות תמורה אשר נותנים ממשלה קצרה וכל מעשיהם מתחלפים מהרה.

וימי הדבוק הגדול^כ הזה התחילו באחרית ימי אהוד^כ ומשכו עד ימי שמנר בן ענת וימי יעל ושאר השופטים אשר אחריהם אשר אמר אליהם הכתוב בימי (א) א: ופעמים נוסעים ממנה. (ב) ב: פעמים נשים בהשקט ופעמים בהרג ומלחמה. (ג) ג: כששלמו הדבוקים לצריגון המים. (ד) ד: רב דבוקים. (ה) ה: במהלך השנה. (ו) ו: אשר היה מאדים במולד. (ז) ז: למחזור שנת אלפים תר"ג לעולם. (ח) ח: הסר מן חלקים עד חלקים. (ט) ט: בכרי החלק ה"ט. (י) י: והיה הדבוק המתחלה. (יא) יא: אל המזל בשנת הדבוק הראשון. (יב) יב: ומקום ניצוצי נכחותינו. (יג) יג: העיד חדשות קשות ולולי ככב נונה. (יד) יד: במולד הזה היו מאורעות מאדים. (טו) טו: ועל שהיה כל אחד ואחד ממוטב וממאדים. (טז) טז: שכל אחד ואחד בעמקו חבירו. (יז) יז: וכשאנו מווננים כחם. (יח) יח: ידונו כחם עדות. (יט) יט: בימי הדבוק הגדול כח שהיו קצרי ימים אין להם אורך. (כ) כ: יזמן לו המקום. (כא) כא: ומושיע ישר. (כב) כב: ומושיעי ישראל. (כג) כג: היו מזלי תמורת. (כד) כד: וימי הדבוק הגדול התחילו. (כה) כה: ימי אהוד ומשכן.

שמגרא בן ענת בימי יעל חדרו ארחותי והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות.¹
 והארחות העקלקלות הן כל דרך שאינו נוהג על דרך אחד הן ישר הן נזור אבל
 יהיה מתעקל ונוטה לכאן ולכאן כאשר נתגלגל על ישראל בימים ההם נלגולים
 מהטוב והמשוב. כנוה הצרות שעברו עליהם בימי יבין וסיפרא ושעבוד מדין ושעבוד
 בני עמון ופלשתים. ח'ימן להם המקום לכל הצרותי ההם תשועותי גדולות בכל אחת 5
 מהן על ידי דבורה וברק ועל ידי גרעון ויאיר ויפתח ואילון ועכדון ושמשון. וכל
 אחד ואחד מימי השעבוד והתשועה לא היו מאריכים עד כי אין אתה מוצא בכל
 ממלכות הנזים הלוחצים ולא² בימי השופטים המושעים איש אחד שהוריש את
 מלכותו לבניו כי אם גרעון לבדו אשר ששם אחריו אבימלך בנו ולא ארכו ימיו. וכל
 זה היה לדעת חכמי האומנות הזאת מפני הדבוק הגדול שהתחיל במולד תמורה 10
 ומשם היו כל המלכים הצומחים בזמני קצרי ימים. והתחיל הדבוק במולד שהיה בו
 מאדים³ כמולד הדבוק הרב אשר העיד על לידת משה רבינו איש האלהים. והכבד
 הזה אינו מכבדי הצדק והיה עומד במולד תמורה כמולד הראשון וכמולד הדבוק הגדול
 הזה ואין למזלות האלה ישוב ולא עמידה. ועל זה לא היתה הנבואה נמצאת בישראל
 בכל דבוקי המרינון הזה כי אם לסריקים ולא היה נמצא נביא גדול מטורסם עד שמואל 15
 אשר היה בימי מרינון העשר. ככתוב ודבר יי' היה יקר בימים ההם אין חזון נסרף.²
 שלא היה שער הנבואה נפתח עדי העת היא.

הדבוק הגדול ממרינון העפר המתחיל במולד שור.

ונתגלגל הדבוק ממרינון האש אל מרינון⁴ העפר אל מזל שור אשר היה בו
 נוגה⁵ כמולד הדבוק הרב. והבית הזה הוא העשירי בצורת הדבוק שהוא אשר הוא 20
 בית המלכות. והיה אור צדקו ושבתאי ולבנה נפרשים על הבית הזה כמולד שהוא
 ומאדים מסתתר ממנו. ומשהתחיל⁶ הדבוק לבוא ממרינון הזה נתגלגלה הנבואה
 בישראל וצמח להם המלכות וגבר כחם על האומות. והיה⁷ מולד השנה הראשונה
 מן הדבוק הראשון ממרינון העפר על המהלך השוהים אשר השכנוכי עליו כל
 השכוננו בשער הזה בשליש שעה ששית⁸ כמליל ראשון ח' ימים לניסן שנת אלפים 25
 תתמ"א לעולם. ומול הצומח⁹ קשת ז' חלקים. חצי השמים בתולה י"ט כג חלקים.
 שבתאי י"ו חלקים. צדק ונוגה י' חלקים. מאדים כ"ז חלקים. כלם במלה. ככב
 בדנים כ"ו חלקים. לבנה כתאומים כ"ב חלקים. ראש התנין כתאומים וזנבו בקשת

(א) מ: בימי שמגר חדרו. (ב) א פ: חדרו ארחות וגו'. (ג) מ: והארחות הן על כל
 דרך. (ד) פ: בימים נלגולים. מ: נלגולים. (ה) מ: שהצרות שעברו עליהם (ו) מ: לכל
 הצרים ההם. (ז) פ: תשועות בכל אחת מהן. א: ככל א' כהם. (ח) א מ: ולא היה בימי
 השופטים. ט) מ: וכל זה לדעת חכמי האומנות. פ: לדעת האומנות הוה. י) א: הצומחים
 בימיו. מ בימיו. יא) א מ: שהיה בו כמולד הדבוק הרב. יב) א מ: עד היום הזה.
 יג) מ: אל מרינון אל מול שר. יד) א מ: אשר היה בו כמולד הדבוק הרב. טו) מ: והיה
 אור הצדק ושבתאי. טז) מ: ומתחיל הדבוק לבוא. יז) א: נתגלגלה הנבואה בישראל.
 יח) מ: והוא מולד השני הראשון. א: והיה מולד הדבוק הראשון. יט) א: על המהלך
 השונה בשליש שעה. כ) מ: אשר אמרו עליו. כא) מ: שעה ששית מלילי ראשון.
 כב) מ: ומול הצומח ז' חלקים. כג) א מ: בתולה י"ו חלקים צדק ונוגה.

¹ שופטים ח' י'. ² שמואל א' ג' א'.

ח' חלקים. מול ההקפה מלה. גודל היופי בדלי כ"ח חלקים. גודל הדין בכתולה כ"ח חלקים. גודל המלכות בקשת י"א חלקים. ונודמן בחצי חודש סיון לקות ללבנה שהחשיך רוב אורה והיה הלכות במול קשת הצומח במולד השנה. ובעת הלכות נדבוקי רוב הככבים במלה כ"ד חלקים והיו עומדים ביתר המורה באמצעית הלכות. וזמנה ומאדים היו במול תאומים. ולבנה בקשת. והמעייני במהלכות הככבים האלה מבעלי החכמה^ה הזאת יהיה אומר מפני שהרכוקד הגדול הזה מתחיל בבית המלכות מן הדבוק הרב הוא מצמיח מלכות גדולה לאומת^ה הדבוק הרב שהם ישראל. ומפני שצדק ונונה נדבקים במול מלה אשר הוא מול ההקפה היו רוב המלכים ההם ישירים תומכי דרך צדק. ומפני שאלו הככבים הישירים באים להדבק אחרי כן עם שבתאי ואחריו עם מאדים שהוא מכבדי רשע היו בהם באחרונה מלכים שהיו נוטים מן הדרך. ומפני שיתורי הדבוק היו מזלות שני גוונים נתנו אות על איחור במלכות ישראל שני דבוקים. ומלכות המלכים על ישראל בדבוק השלישי מן המרינון הזה. ומפני שיתורי הלכות היו מזלות תמורה העידו על קירוב הזמן אשר בו יולד המלך כחך הדבוק הראשון הזה. וגולד דוד המלך בשנת י"ג לרבוך הזה שהיא שנת אלפים 15 תנוד לעולם כשהורה ההקפה אל מול הצומח מעון צדק. והיה צדק בעת ההיא במול שור בית מלכות הדבוק הרב והוא היה המושל על השנה הזאת. והיא שנת כ"ג לעלי¹. וכימים ההם היה שמואל משרת את י"י לפני עלי הכהן והתחילה הנבואה להגלות בישראל ונתכשרו ישראל במשיחת מלך עליהם. ככתוב ויבא איש אלהים י"א אל עלי². וכתוב בנבואתו והקמתי לי כהן נאמן³. וכתוב והתהלך י"ב לפני משיחי 20 כל הימים⁴. ומפני שהוא אומר שהכהן הנאמן י"ב היה מתהלך לפני משיחו ירעני כי אין המשיחות בכאן משיחות כהונה כי אם משיחות מלכות. ועל זה אמרנו שהכתוב הזה היה מבשר לישראל במלכות דוד כי היא"ד המלכות אשר תהיה עומדת לעולם. ככתוב לפני משיחי כל הימים. וכדבוק הזה נתנבא שמואל וגדלו המקום עד שירעו כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליי"ב⁵. וגדולת שמואל ונבואתו בימי עלי וכימיו עמדה עד סוף הדבוק השני מן המרינון הזה. ונתאחרה מלכות דוד עד שנת אלפים י"ח תתס"ד לעולם. והיא שנת שלשים י"ט ללידתו ורביעית לרבוך השלישי מן המרינון הזה אשר היה במול" בתולה בית המלכות במולד הרבוך הגדול מן המרינון הזה ומקום י"ח גודל המשפט והדין. והיה מולד שנת הרבוך השלישי הזה בשתי שעות ורביע מליל ראשון כ"ח מאדר שנת אלפים תתס"א לעולם. ומול המשפט והדין.

(¹) סדר עולם רבא פרק י"ג. (²) שמואל א' ב' כ"ו. (³) שם שם ל"ה. (⁴) שם שם. (⁵) שם שם ג' כ"י.

הצומח^א מאזנים כ"ד חלקים. חצי השמים חלק ראשון ממזל אריה. שנתאי בנתולה
 ד' חלקים. צדק באריה כ"ח חלקים נוורים במהלכם. מאדים בסרטן ג' חלקים. נונה
 בטלה י"ד חלקים. ככב"ב בו ה' חלקים. לבנה בדגים כ"ד חלקים. מזל ההקפה אריה.
 והככב הראוי לשלוש בשנה הזאת צדק בעל גבולי החמה אשר היה עולה לחצי
 השמים. והיה ככב נונה מביט אליו ומראהו כל כחו ונותן עדות על אריכות הימים
 למלכות הצומחת^ב אלא שמזל הצומח היה מזל תמורה ובעל מעונו נופלה בבית
 מגורתו במזל תמורה. ומאדים היה מכיט אל החמה מקשת רביעית מכט שנאה
 והפסדו וגרם לדעת אנשי החכמה הזאת היות המלך הראשון קצר ימים. ומלכות
 שאול היתה בסוף השנה^ג השנית מן הדבוק הזה ועמדה מלכותו שתי שנים^ד
 כמספר החלקים אשר היו בין חמה^ה ובין מאדים מחלקי מעלות הגולות. ומלך דוד י"א
 אחריו בשנה הרביעית מן הדבוק הזה.

והיה מולד^ו השנה ההיא עם אחרית השעה השנית מיום החמישי לשלשת
 ימים מחודש ניסן שנת אלפים תתפ"ד לעולם. ומזל הצומח אריה ו' חלקים. חצי
 השמים שור ג' חלקים. שנתאי במאזנים ט' חלקים. מאדים בדגים כ"ו חלקים.
 נונה^ז בו ג' חלקים. וככב"ב בו ו' חלקים. לבנה בשור ו' חלקים. ונמצא מזל הצומח
 בשנה הזאת^ח הוא הצומח במולד הראשון. ומזל ההקפה מולדו עקרב מקום צדק
 בשנה^ט הזו בבית התקוה^י והאחרית. וצדק היה בשנת^{יא} הדבוק הקטון אשר לפני
 השנה הזאת במזל אריה מזל הצומח. והיה^{יב} ענין זה המהלך כלו מעיד על גדולת
 המלך ויורש^{יג} דרכו בכל מעשיו ותהיה מלכותו עומדת בבניו כימי צדק הרבים
 שהם תלי"ח שנה ומוספת עליהם. והככב אשר משל על השנה הזאת ונתמנה על
 כל עניניה היתה לבנה אשר בחצי השמים. והיה נונה מביט אליה מבית נבחרו מכט
 ירירות מקשת שתות והוא מסביר איתה הסברה נאה מבית מעונו אשר היה עומד בו.
 וכל זה נתן למלך הזה מעלת כבוד וגדולה וגבורה ורוב ימים במלכות שיהיה מוסיפם
 על ימי הלבנה כב הכינויים שהם ל"ט שנה וחצי ומצאנו ממלכות דוד כ"ב עד גלות
 יכניהו בן יהויקים אשר היה המלך האחרון מבני חמי"ב שנה שהם מוסיפם על
 ימי צדק הרבים. וכן עמדה מלכות דוד על יהודה וישראל ט' שנה וששה חדשים
 שהם יותר מימי הלבנה הכינויים כ"ד. ועמדה המלכות בימי שלמה בן דוד^{יד} עד
 ששלמו לדבוקי המריגון הזה ששה דבוקים ועברו מימי הדבוק הגדול מחציתם.
 והתחיל הדבוק השביעי אשר דרכו בו להעיד חדשות על ממלכות המריגון

(א) א מ: ומזל הצומח כ"ד חלקים. (ב) א מ פ: ככב ח' חלקים. (ג) א מ: בעל
 גבולה אשר היה עולה. (ד) פ: למלכות הצומחות אליו. (ה) מ: ובעל מעונו כופל בבית
 מגורתו. (ו) מ: ומאדים היה מכיט אל החמה מקשת רביעית. (ז) א: שנאה והפסד לדעת
 אנשי החכמה הזאת. (ח) וגרם לדעת. (ט) א מ: בסוף השנה מן הדבוק הזה. (ט) מ: שתי
 שנים כמספר החלקים. (י) א מ: בין חמה ומאדים. (יא) מ: ומלך חד אחריו בשנת הרביעית.
 (יב) א: והיה מולד השנה החמי. (יג) א מ: נונה ג' חלקים. (יד) מ: וכוכבו ו' חלקים. א:
 וככב ו' חלקים. (טו) מ: מזל הצומח בשנת הזאת הצומח. (טו) פ: מזל העקרב. (יז) א מ:
 בשנה בבית התקוה. (יח) מ: התקוה והאחרת. (יט) מ: וצדק היה בשנת הרב הדבוק הקטון.
 (כ) מ: היא הענין הזה המהלך כלו מעיד. (כא) מ: יורש דרכו ובכל מעשיו. (כב) א: על
 ימי הלבנה שהם ל"ט שנה וחצי. (כג) מ: ממלכות דוד על גלות יכניהו. (כד) מ: מימי הלבנה
 הכנויים. (כה) מ: בימי שלמה בן דוד ששלמו לדבוקי המריגון. (כו) מ: אשר דברו לחציה.

הוא מפני שהוא חוזר אל המזל אשר התחיל ממנו בראש המריגון. והיה הרבוק השביעי הזה במזל שור. והיה מולד הלבנה הראשונה ממנו בכ' שעות פחות שמינית מיום שני ג' ימיס' לניסן שנת אלפים תתקס"ג לעולם. ומזל הצומח מזל שור י"ב חלקים. חצי השמים נדי כ"ו חלקים. שבתאי בחלק הראשון מילה. צדק כ"ו חלקים ממנו. נוגה בו כ"ה חלקים נזר במהלכו. ככב בו ה' חלקים. והיו כל הכוכבים עומדים במזל טלה חוץ מן הלבנה שהיתה במזל שור ז' חלקים ומאדים אשרה היה במזל סרטן ג' חלקים. והיתה לבנה עומדת בבית גבוהה ובית המזרח שולטת על השנה והיתה משתוממת במעמדה מפני שהיו כל הכוכבים נסתרים ממנה ואין נראה מהם אליה כי אם מאדים לכדו העומד בבית מעונה והוא נותנת לו כח ממשלתה אלא שאין מאדים מקבל את המתנה ולא מסביר אותה מפני שהוא עומד בבית שפלותו ולבנה עומדת לו בבית מגנרתו וזה היה גורם שבוש וירידה במלכות. ומפני שהיה מזל הצומח בשנה הזאת נסתר ממזל שנת הרבוק הגדול המתחיל במריגון העפר ונסתר כמו כן ממזל שנת הרבוק הגדול המעיד על מלכות בית דוד אמץ העדות' הו והביא חסרון במלכות ברבוק הזה. ומפני שהיה מזל הצומח בית מלכות שנת הרבוק הרב והוא כמו כן עשירי למזל הישנה אשר מלך בה דוד והיתה הלבנה מושלת על כל השנה הזאת כאשר היתה י"א מושלת על השנה ההיא החיוקה י"ב שורש המלכות ויסודו והכתיחה אל המלכות הזאת שלא י"ה היתה נכרתת אבל תהיה נחלקת. ויכול אתה לומר כי מן השנה הזאת והלאה עמדו הקושרים והשטנים על מלכות שלמה ובה ברח ירבעם מפני שלמה. ועמדה מלכות שלמה אחרי הרבוק הזה ג' שנים עד שהגיעה ההקפה אל מזל סרטן אשר מאדים עומד בו. ובעת ההיא נתגלה כח הככבי הזה וגבר להפסיד. ובשנה ההיא מלך ירבעם ורחבעם ונחלקה המלכות בין שניהם והיה מאדים העומד בבית ההקפה שולט על מלכות ישראל ועל מלכות ירבעם. ואנשי האומנות הי"ו אומרים מפני שהיה מאדים ממונה עומד בבית המעיד על מלכות ישראל היו מלכי ישראל נוטים מן הדרך והולכים בדרכי ירבעם והטאתיו אשר החמיה את ישראל. ועמדה המלכות בישראל כימי י"ח מאדים הרבים שהם מאתיים י"ח וארבעים שנה.

הרבוק הגדול ממריגון הרוח המתחיל במזל תאומים.

ונתגלגל הרבוק אל מריגון הרוח אחר שעברו למריגון העפר י"ב דבוקים. ולא נתחדש על שתי הממלכות שהן מלכות ישראל ומלכות בית יהודה חידוש גדול אבל היה ראוי לחדש להם כבוד וגדולה מפני הרבוק אשר היה מתגלגל אל בית היופי והידידות ממולד הרבוק הרב. והיה מזל הצומח בשנת הרבוק הזה מזל עקרב.

- (א) אשר התחילו ממנו. (ב) ל' ימים מניסן. (ג) מ: שנת אלפים תתקמ"א לעולם.
 (ד) מ: נוגה בו כ"ו חלק. (ה) א: ומאדים במזל סרטן ג' חלקים. (ו) מ: בבית גבוהה וכוונת המזרח. (ז) פ: ואין נראה מהם אלא כי אם. (ח) א: מפני שהיה מזל הצומח. (ט) מ: מתחיל המריגון העפר. (י) מ: אמץ הערות חזו. (יא) פ: כאשר היה מושלת. מ: היתה מושלת השנה ההיא. (יב) א: החיוקה שורש המלכות ונכרתת אבל תהיה נחלקת. (יג) פ: והכתיחה אל המלכות הזאת נכרתת אבל תהיה נחלקת. (יד) א: היו הקושרים והשטנים. מ: הקושרים והשטנים. (טו) מ: כח הכותב הזה גבר. (טז) א: ואנשי אומנות חזו. מ: אומר מפני. (יז) פ: שחיה מאדים ממונה בבית. (יח) מ: בימי מאדים הרבים. (יט) פ: שחם י"ח שנת.

והוא מתראה עם מזל הדבוק הרב ועם מזל המעיר על מלכות בית דוד וגם עם המזל המעיר על מלכות ישראל. ולא נתחדש על המלכות שום דבר שיהיה מפסיד אותה כל ימי ששת דבוקים מן השריגון הזה. ואם נודמן בכל הימים האלה עליהם מלחמה או תחרות ושנאה לא הניע צערה לבהר את המלכות עד שהגיע הדבוק השביעי וחזרו שני הכוכבים להרבק פעם שלישית במזל האומים. וכל זמן שהדבוק חוזר אל המזל הראשון אשר התחיל בו ככל שריגון מעיר שבנוש ותחרות על המלכים שהיו בשריגון ההוא. והיה מולד השנה הראשונה מן הדבוק השביעי הזה בשלש רביעי השעה הראשונה מיום ששי ד' ימים לניסן שנת ג' אלפים קצ"ט לעולם. והיה מזל הצומח מלה י"ח חלקים. נונה לפניו ט"ו חלקים. ככב עמו ד' חלקים נזר במהלכו. שבחאי בתאומים י"א חלקים. צדק עמו ה' חלקים. מאדים באריה כ"ד חלקים בסוף מהלכו הנזר. לבנה בשור כ"ה חלקים בבית השני שנסתרה מכלי הכוכבים כי אם ממאדים לבדו אשר היה מביט י"א אליה מכית רביעי לה מבט תחרות והפסד. ולא היה מזל הצומח בשנה הזאת מתראה י"א אל הצומח בשנת הדבוק המעיר י"ג על מלכות ישראל. ומאדים י"ה שהיה מביט אל הלבנה בדבוק ההוא מבט ידירות היה מביט אליה בשנה הזאת מבט תחרות ומפסיד את מתנתו הראשונה וחזר ומעיר על כריותיו המלכות הצומחת מן הדבוק ההוא. ובשנה החמישית מן הדבוק הזה כשהגיעה ההקפה אל מזל אריה מקום מאדים לכד שלמנצרו מלך אשור את שומרון והגלה את ישראל ויושב אותם בחלח' ובחבור גזר גזון וערי מדי. שהן מארצות מזל אריה. והשנה הזאת היא שנת ג' אלפים ומאתיים וארבע. ולא נרם שום הפסד על מלכות בית דוד לפי שהיה מזל הצומח י"א בשנה הזאת שהיה מתראה אל מזל הצומח בדבוק המעיר על מלכות בית דוד ואל מזל הצומח בשנת מלכותו. והיה נונה מושל בשנה הזאת והוא בעל כ"ב מעון בית מלכות דוד ורחה כל ההפסד כי מעל הממלכה כל ימי השריגון הזה אשר התחיל במזל האומים שהוא בית היוסי לדבוק הרב וכמו כן הוא בית היוסי למלכות בית דוד כד.

25 הדבוק הגדול משריגון המים המתחיל במזל סרטן.

ונתגלגל הדבוק בשריגון המים אל מזל סרטן בשנת כ"ה ג' אלפים ש"ח לעולם אחר שלש שנים למלכות יהויקים. והיה מולד השנה ההיא אחר ט' שעות כי וחצי מיום שבת כ"ז ימים לאדר. ומזל הצומח אריה כ"ח חלקים. חצי השמים שור כ"ד

(א) מ: על מלכות בית ישראל. (ב) א: כן השריגון הזה עד שהגיע הדבוק השביעי. (ג) מ: או שהגיע. (ד) מ: בכל השריגון ושריגון. (ה) פ: על מלכים שהיו. (ו) פ: ד' ימים לניסן ג' אלפים קצ"ט לעולם. (ז) א מ: נונה לפניו ט"ו חלקים צדק עמו ה' חלקים. (ח) מ: כ"ה חלקים. (ט) א: בבית ה' שנסתרה. מ: בבית השנים תורת. (י) פ: בכל הכוכבים כי אם ממאדים אשר היה. (יא) א מ: אשר הוא מביט אליה. (יב) מ: מתראה על הצומח. (יג) פ: בשנת הדבוק והמעיר. (יד) מ: ומאדים נטיים שהיה מביט. (טו) א מ: על כריות המלכות. (טז) פ: המלכות הצומחת בדבוק ההוא. (יז) מ: לכד שלמנצרו מלך. א: שלמנצרו. (יח) א מ פ: בחלח' ובחבור הרי גזון. (יט) מ: שנת ג' אלפים ולא נרם. א: ג' אלפים ר"ג. (כ) מ: לפני שהיה מזל הצומח. כא) א מ: חסר כן הצומח עד הצומח. (כב) א: בעל בית מלכות דוד. (כג) פ: ורחה כל הפסד. (כד) פ: למלכות בית דוד י"ו. (כה) א: בשנת ש"ח לעולם. מ: בשנת שג"ח לעולם. (כו) מ: אחר ט' שעות מיום שבת כ"ד לאדר.

חלקים. מול ההקפה מן המולד הראשון גדי. והיה שבתאי בתאומים כ"ה חלקים. צדק כו י"ו חלקים. מאדים כנדי כ"א חלקים. נונה בשור י"ד חלקים. ככב במלה ו' חלקים נזור במהלכו. לבנה כרנים כ"ה חלקים. והיה שבתאי עולה במהלכו על צדק בגלגל רומן. והדבוק מתחיל במהלך השוה במול סרטן מעון לבנה. ולבנה 5 עומדת במול דגים נסתרת תחת אור החמה ובכית* רביעי מן שבתאי. והיה מאדים משקיף עליה מקשת שתות והיא מואסת אותו מפני שהוא עומד בכית שפלותה. והיתה הלבנה בצורה הזאת מעומת כח. ומול סרטן אשר הוא ביתג הדבוק היה בית האויבים והשונאים במולד הראשון. והוא היה מקום מאדים בשנת הדבוק המעיד על מלכות דוד. והיה במולד הדבוק הרב משקיף על המול הזה מקשת רביעית 10 ובצורה הזאת מביש אליו מכנגד ממול ההקפה מן המולד הראשון. וכל המראות האלה והמעמדות מעידות בהפסד ובתחרות ונותנים זלזול והפסד במלכות זורמים את הגלות. ומפני שמול הצומח הוא מול המולד הראשון ומול שנת המלכות ונוגה עומד בחצי השמים בעמידת המולד הראשון נתן תקוה וישועה קרובה לגלות הזה. והיה מאדים בצורה הזאת מביש אל נונה מן הבית הששי בית העברים ונוגה נתן 15 לו כחו וממשלתו מבית המלכות. יהיה הענין הזה מעיד מלכות רשע וזרן שתהיה נזבת על מלכות הצדק. ומפני שהיה מאדים בפאת מזרח לנגה העיד אותה ממזרח לארץ. והיה מאדים בכית נבהותו והעיד על מלך רע בעל כבוד וגדולה. ובשנה הזאת מלך נבוכרנאצר הרשע אשר היה מבני עברי מלך ככל כאשר הוא מפורש בדברי מלכי ככל הראשונים וכאשר כתבו עליו אנשי האומנות הזו. ובשנת שמנה 20 למלכותו ושמנית לדבוק הזה הגלה את יכניה מלך יהודה כשהגיעה ההקפה ממול הדבוק אל מקום מאדים. והגיעה ההקפה ממקום מאדים אל מול הצומח ושם נתגלתה ערות הדבוק הזה הרעה. וכשחזרה ההקפה כמו כן אל מקום מאדים פעם שנית בשנת עשרים מן הדבוק הזה נתגלגל הגלות פעם שנית והוכתה העיר בגלות צדקיהו בשנת ג' אלפים של"ח לעולם.

25 והיה מולד השנה ההיא בחומש"ח שעה שמינית מזים רביעי מ' ימים לניסן. ומול הצומח אריה מ' חלקים. חצי השמים שור חלק אחד. מול ההקפה בתולה והוא נסתר מן המולד הראשון. ובעל מעון בתולה ככב היה כרנים בבית השמיני נזור במהלכו. ונוגה בעל מעון המלכות עומד עמו בכית המיתה וגרם מיתת המלך ההוא בגולה מפני שני המאורות אשר היו במכת רע מן מאדים העומד במול סרטן עם הלבנה ורואה את החמה מקשת רביעית. ומפני שהיה מול הצומח מול המולד 80 הראשון וכ' הככבים היו נדבקים בחלק ראשון מדגים החלק אשר בו נדבקו במהלך השוה י" במולד הראשון היה מעיד על התשועה ועל הנאולה הבאה יב אחרי הגלות הזה עם תשובת הדבוק אל המול הזה י.

(א) מ: ובמכת רביעית מן שבתאי. (ב) מ: והיה משקיף מאדים עליה מקשת והיא. מ: והיה מאדים משקיף עליה מקשת והיא. מ: משקיף עליה והיא מואסת אותו. (ג) מ: אשר הוא בכית הידבוק. (ד) מ: משקיף המול הזה. (ה) מ: בעמידתו המולד הראשון. (ו) מ: והיה מאדים מבית גבחותו. (ז) מ: ושם נתגלה ערות הידבוק הזה. (ח) מ: בחומש שעת שמינית. (ט) מ: ובפל מעון בתולה ככב. (י) מ: היו דבקים בחלק ראשון מדגים. (יא) מ: אשר בו נדבקו במהלכו השוה. (יב) מ: הבא אחרי הגלות הזה. (יג) מ: אל המול הזה ונתאחרת הנאולה לישראל.

ובימי הדבוק הזה לכד מלך בכל את כל גבול מצרים^א. ככתוב כי לקח מלך
 בכל מנחל מצרים עד נהר סרת כל אשר^ב היתה למלך מצרים^ג. ועמדה ארץ
 מצרים שמטה מ' שנהד ואחר מ' נתקבצה ונתישבה. ככתוב מקץ ארבעים שנה
 אקבץ את מצרים מכין העמים אשר נפצו שמה^ד. ותמצא חרבה ירושלים עם חרבן
 מצרים וישוב מצרים אחר מ' שנה בדבוק הנופל במול עקרב בית מאדים אשר הוא 5
 סמכבי הרשע ובו נתישבה מלכות הרשע. ונתאחרת הגאולה לישראל עדי בוא
 הדבוק אל מול דגים מעון צדק ונבחות נוגה ככבי היושר ובו נגאלו עם היושר.
 והדומה לזה כשיצאו אבותינו ממצרים היה הדבוק במול עקרב מעון ככב הרשע.
 וכשנה ההיא חרבה מצרים ארץ הרשע. וכשבאו אבותינו לארץ באו בדבוק אשר
 היה במול דגים מעון צדק וכוז' נכרו אנשי הצדק על ארץ הצדק. וכן היה גלות צדקיהו 10
 בדבוק המזדמן במול דגים והגאולה אחריו בדבוק החוזר אל מול דגים.

והדבוק חזר אל מול דגים בדבוק החמישי למריגון המים בשנת ג' אלפים'^א
 שציו לעולם והשנה הזאת היא הראשונה למלכות כורש מלך פרס. והיתה התחלתה
 בשליש שעה עשירית מליל ראשון בשני ימים לחדש ניסן. ומול הצומח דלי ד'^ב
 חלקים. חצי השמים עקרב כ"בא חלקים. מול ההקפה אריה. שבתאי בדלי כ"ט 15
 חלקים. צדק"ב בו כ"ד חלקים. מאדים בקשת ה' חלקים. נוגה בדגים ה' חלקים.
 ככב במלה ג' חלקים נזור במהלכו. לבנה כ"ז חלקים ממלה. והיה צדק ראוי למשול
 עלי' השנה הזאת מפני עומדו במול הצומח והוא בעל גבול החמה ולבנה נוחתת
 לו כחה והוא עומד בחלק אשר היה עומד בו בדבוק הראשון והחיש ומיהר
 עדות הגאולה.

והמקום פקד"ד את עמו בשנה הזאת והעיר את רוח כורש מלך פרס לחזק את
 ישראל לעלות אל הבית ולבנותו. ומפני שהיה זכר התנין עם צדק ושבתאי במול
 הצומח ומאדים בבית אחד עשר מישקף על נוגה מקשה רביעית העיד שפנה על
 ישראל בתחלת עלותם אל הארץ עד אשר עבר מן הדבוק י"א שנה. ועברה ההקפה 26
 אל מול קשת אשר בו מאדים. ובשנה ההיא נפסקה מעל ישראל כל השפנה
 והתחרות בשנת ג' אלפים ת"ח לעולם^א. ומפני שהיו ב' הכוכבים במול חזק והיו כל
 יתירי המולד הוה מזלות^ב חזק כמזלות^ג המולד הראשון העידו על ישוב הארץ
 ימים רבים אלא שאינם מאריכים כימי המלכות הראשונה שהיא מתחילת מלכות דוד
 עד הגלות כל שכן מביאת הארץ עד הגלות מפני שהדבוק המעיד על ביאת הארץ
 התחיל במול חזק^ד וכן הדבוק המעיד על מלכות דוד התחיל במול חזק. והדבוק 80

(א) מ: חסר מן מצרים עד מצרים. (ב) פ: עד נחל סרת. (ג) מ: כל אשר
 למצרים. (ד) פ: מ' שנה נתקבצה. (ה) מ: חרבן מצרים עד חרבן ירושלים. (ו) מ: עד בו
 הדבוק אל מול דגים. (ז) פ: נגאלו עם היושר והדבוק חזר אל מול דגים. (ח) פ: ובו
 גברה מול הצדק. (ט) פ: בדבוק עקרב הבא במול דגים. (י) מ: ג' אלפים שצ"ד לעולם.
 (יא) מ: עקרב כ"ב מול ההקפה. (יב) מ: א: פ: צדק כ"ד חלקים. (יג) מ: למשול
 בשנה זו. (יד) מ: והמקום פקוד את עמו. (טו) מ: גם כאן חסרים בכתב יד אוקספורד כל
 הדברים מן בשנת ג' אלפים ת"ח לעולם עד ובנו הבית והיתה הארץ מיושבת. (טז) פ:
 וסולות חזוק. (יז) מ: במזלות המולד הראשון. (יח) מ: חסר מן במול חזק עד במול חזק.

(1) מלכים ב' כ"ד ו'. (2) יחזקאל כ"ט י"ג.

הגדול הזה התחיל במול המורה ונתן קוצר ימים לכל ההדשות הצומחות בו. כאשר מצאנו בדבוק הדומה לו אשר התחיל במול סלה הממיר. וזה שאמר הכתוב גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון¹. והיה יוצא על הענין הזה כי הבית הראשון אשר בנה שלמה היה בימי מרינן העפר אשר התחיל במול שור החזק ונתן 5 אריכות² בימים ולא עמד כי אם ת"י שנה. והבית האחרון³ נבנה בימי מרינן המים אשר התחיל במול סרטן מן מולות התמורה הנותנת⁴ קוצר ימים והיה ראוי לפחות ונמצא מוסיף עליו י' שנים⁵ ובה היה כבודו גדול מכבוד הבית הראשון. ומכל מקום היתה מלכות ישראל במרינן הזה טוספת בימים על כל הממלכות אשר היו עמה במרינן הזה כי נבוכדנאצר הרשע מלך בשנה הראשונה מדבוקי המרינן הזה 10 ולא עמדה המלכות לו ולבניו כי אם ע' שנה. וצמחה אחריו מלכות פרס ומדי ולא עמדה מלכותם כי אם נ"ד שנה. כי לפני בנין הבית ול"ד אחר בנינו⁶. ונתעוררה אחריה מלכות אלכסנדרוס מקדון אשר כבש את מלכות פרס ומדי ולא מלך כי אם י"ב שנה. ו' לפני כבוש בבל ושש אחרי⁷ הכבוש. ונתחלקה המלכות אחריו ותיחץ לד' רוחות השמים וכל אחת ואחת מהן לא האריכה ימים. וכל זה 15 היה מפני הדבוק הגדול אשר התחיל במול תמורה אשר דרכו לקצר כל דבר המתחדש בו כי אם מלכות ישראל לכדה אשר עורם הקביה וכפל מעליהם ממשלת צבא השמים⁸ ובנו הבית והיתה הארץ מיושבת ביום כל ימי מרינן המים ומרינן האש אשר אחריו.

הדבוק הגדול ממרינן האש המתחיל במול אריה.

20 ונתחלל הדבוק ממרינן המים אל מרינן האש אל מול אריה בשנת ג' אלפים י' תקיפו לעולם. והיה מולד השנה היא בשני שלישי⁹ השעה השלישית מיום שלישי י"ט מאדר שני. ומול הצומח שור כ' חלקים. הצי השמים דל"ב ו' חלקים. שבתאי¹⁰ בסרטן כ"ה חלקים. צדק בו ח' חלקים. מאדים כתאומים ד' חלקים. נוגה בשור ט' חלקים. ככב בדגים ו' חלקים. לבנה בעקרב כ"ו חלקים. מול ההקפה 25 סרטן. ולבנה בעלת מעונו עומדת כיתר המערב מבימה אל שבתאי מן קשת שלישיית מכס ידירות ונותנת לו כחה. והיה זה מעיד על המושלים והממונים בעולם כעת"ו והיא שהם וקנים אנשי שיבה ובעלי עצה ותישיה. והיה נוגה עומד כיתר המזרה. וככב רואה אותו מבית הוי"פ במכס"ח אהבה מקשת שחורה. ונוגה כמו כן מביט אל צדק

(א) מ: גדול יהיה הבית הזה. (ב) מ: ונתן אריכות ולא עמד. (ג) מ: נבני בימי מרינן המים. (ד) פ: אשר התחיל בימי סרטן. (ה) מ: הנותנת קוצר ימים. (ו) מ: כוסיף עלי שנים עשר. (ז) מ: מוספת בימים על כל ממלכות. (ח) פ: כנבוכדנצר הרשע. (ט) מ: ונתחה אחריו ומלכות פרס ומדי. (י) מ: ולא עמדה מלכותם נ"ד שנה כי לפני בנין ול"ד אחר בנינו. (יא) מ: והשאר אחר הכיבוש. (יב) מ: ממשלת צבא השמים היתה הארץ מיושבת. (יג) פ: שנת ג' אלפים תקיפו לעולם. (יד) פ: בשני השלישית השעה השלישית. (טו) מ: השנה השלישית. (טז) פ: דלי ו' חלקים. (טז) מ: כאן חסר בכתב יד כינכען כל החלק הגדול מן שבתאי בסרטן כ"ה חלקים עד ענין הדבוק הגדול ממרינן הרוח המתחיל במול מאזנים ושם מתחיל הכ"י בחוק הדברים ומשל על השנת הזאת שבתאי העומד בחצי השמים. (צד 187) (יז) פ: העת ההיא. (יח) פ: ממכס אהבה.

(¹) חגי ב' ט'. (²) יומא ט' ע"א. (³) סדר עולם רבא פרק ל'.

מקשת שחוט* ומסביר את פניו. והמהלך הזה היה מעיד על רכבו החכמה בעולם ונלוויה התבונה וההוראה בכל החכמים אשר היו בכית שני. והיה מאדים מביט אל ככב מקשת רביעית מבט שנאה וגרם לחץ וצרה על רוב החכמים האלה מפני שלא היה אחד מככבי היושר מביט אל מאדים ולא רואה אותו. ואילו הם היו מביטים אליו היו מפירים את עצמו אבל על כל זה הקלו את רעתו בהיותם מביטים אל ככב 5 ומסבירים אותו. והיה מול הצומח בשנה הזאת מתראה אל מול הצומח במולד הראשון ונתן את על ישוב הארץ כל ימי המריגון הזה.

הדבוק הגדול מצריגון העפר המתחיל במול בתולה.

- ונתגלגל הדבוק מצריגון האש אל מריגון העפר אל מול בתולה בשנת ג' אלפים תשצ"ד לעולם. והיה מולדי השנה ההיא אחר ז' שעות וחצי מליל שני י"א מניסן. ומול הצומח נדי ו' חלקים. חצי השמים מול מאזנים כ"ה חלקים. מול ההקפה בתולה. שבתאי באריה כ"ד חלקים. לכנה עמו כ"ד חלקים. צדק בו ד' חלקים. מאדים כדלי כ"ד חלקים. נוגה במלה כ"א חלקים ביתר הצפון תחת הארץ. ככב בדנים י"א חלקים משתומם ונסתר מכל הככבים. ואחרי המולד הזה נדבקו שני הככבים יחד במהלכם המתחלף בחודש שבט הבאה אחר ניסן הזה במול בתולה י"ג 15 חלקים. והיו נוגה וחמה וככב בעת ההיא כדלי נסתרים מהם. ומאדים בתאומים י"א חלקים במבט רביעי להם. והיה מול הצומח בשנה הזאת סתור מן הצומח במולד הראשון וכן היה מול ההקפה סתור ממנו והיה מעיד על השלמת המלכות הראשון וגמירת ימיו. וראוי היה הדבוק הגדול הזה להעיד כך כי כל הדבוקים הגדולים אשר היו לפניו היו כלם מתחילים במולות שהיו נראים על הארץ במולד הראשון ונודמן 20 בהם היות מולם מתראה אל המול הראשון. והיה אור התורה וכבוד מלכות ישראל נלוו ונראה בעולם כאשר היה אור חחזה עומד בחצי השמים במולד הראשון ופושט על כל העולם. והדבוק הזה הגיע אל הבית השני מן המולד ההוא אשר היה סתור תחת הארץ. והיה מולו ומול הקפתו נסתרים שניהם מן המול ההוא וגרם סתירת אור התורה ואסיפת מלכות ישראל. וכן גלות בית שני על ידי מיסוס הרשע אחר 25 ל"ד שנה מן הדבוק הזה בשנת ג' אלפים תתכ"ח לעולם. ובשנה הזאת שלמו ללידה משה רבינו ע"ה אלף ת"ס שנה כאשר העיד המולד הראשון. ומן הדבוק הזה עד הלום היו הדבוקים הגדולים מתגלגלים במולות שהיו תחת הארץ במולד הראשון. וכן ישראל בעונותינו בכל הימים האלה יושבים ללארץ ודומים עלוכים בין האומות והלאומים. ומן הדבוק הזה והלאה אנו חוקרים על מנהג מלכויות אומות העולם י"א לא 80 מפני כבודו אלא כדי להתגלגל מהם אל הדבוק המעיד על ביאת הגואל בעורת האל. ונאמר שהדבוק הזה התחיל במול בתולה. והיה המול הזה במולד השנה נופל בכית התשיעי אשר הוא בית הנמוסות ונתן את על צמיחת נמוס חדש בעולם.
- (א) א: מקשת שלישיית. (ב) א: על דבר החכמה בעולם. (ג) א: והיה מביט אל ככב. (ד) א: שלא אחד מככבי היושר מביט. (ה) א: חסר מן מול הצומח עד מול הצומח. (ו) א: והיה מולד ההוא אחר. (ז) א: חסר מן חלקים עד חלקים. (ח) א: כאן חסר בכתב יד אוקספורד כל הענין מן הבא אחר ניסן הזה עד אשר היה סתור תחת הארץ. (ט) א: ויושבים על הארץ ודומים. (י) א: בין האומות והלומים. (יא) א: אומות העולם כדי להתגלגל מהם. (יב) א: והיה המול הזה במול השנה.

וככב בעל מעון המול הזה היה עומד מכנגד במול^א רנים כבית שפלוחו ומנורחו והעיד
 על הנימוס להתחדש על ידי שפלי אנשים שהם בזויים בעיני עמים ולא יהויג
 דבריהם נחזקים בנחלתם אבל במקומות רחוקים מארצם צפונה. ומפני שהמול הזה
 משני גוונים היה הנמוס ההוא נראה על ידי אנשים רבים שהיו משתתפים כלט
 5 לבדוא אותו מדברי כששנות ואחיות עינים וכל המלאכות הדומות להם אשר מול
 בחולה וככב מעידים עליהם. והיו כל יתירי הצורה הזאת מולות תמורה ומשם היו
 האנשים האלה ממהרים להראות את נמוסם ולגלות את נפשם מתחלת הדבוק הזה
 ובראשיתו. והיה מאדים מביט אל הככבים הנרביקים ואל הלכנה במולד השנה
 מכנגד מבט תחרות ושנאה. וכמו כן היה מביט אליהם בעת הרבקים יחד טקשת רביעית
 10 מבט שנאה. וגם עליהם להיותם מתים מיתה משונה בחרב ובחליה ובשאר מיתות
 קשות אשר מאדים ממונה עליהן. ומפני ששני הככבים היו במול חזק במולד השנה
 הזאת ולכנה עמהם במול ההוא החזק וגם מאדים המביט אליהם היה במול חזק העיד
 עלי מעותם זאת ונימוסיהם הרעים שתהיה מתקיימת בידי הרשעים המאמינים בהם
 ימים רבים. ומפני שככב בעל מעון מול הדבוק היה משתומם במקומו כבית שפלוחו
 16 העיד על הנמוס הרע הזה שלא תהיה לו תקומה ולא ממלכה כל ימי שהדבוק
 מתגלגל במריטון הזה. ואמרו שבשנת ג' אלפים תשצ"ג לעולם שהיא שנה אחת
 לפני הדבוק הזה נתלה ישו בן פנדרא שחיק עצמות ולשנה אחריו יצאו^א תלמידיו
 הפריצים הרעים להטעות את העולם. ואין אתה מוצא בדבוק הזה ולא בדבוק אשר
 לפניו אות ללידת ישו^ב התלוי הזה מפני שהיה שפל ומאוס בעיני עמו ולא היתה
 לו גדולה בעולם כל ימי חייו אבל^ג אלו הרשעים תלמידיו החיו את זכרו אחרי
 20 מותו. כאשר אמר עליהם הכתוב וכני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו^ד. ולא אמר
 שהם יעמידו חזון לנפשם אבל ינשאו להעמידו לאיש אחר והם יכשלו בדבר
 כאשר עשו אלו^ה הרשעים תלמידיו ישו התלוי כי הוא מת בחטאו ובעונתו^ו והם
 נשאו חרפת דונו וגלו את בושתו וקלונו והיתה אחריתם כלם מיתה רעה וקשה
 כמותו. ואחרי הכשלם לא הוסיף הכתוב לזכור אותם. וכן לא היה^ז כח לאנשים
 26 הרשעים האלה ולא עלה להם זכר כל ימי המריגון הזה.

הדבוק הגדול ממריגון הרוח המתחיל במול מאזנים.

ונתגלגל הדבוק אל מריגון הרוח בשנת ד' אלפים ל"ג לבריאת העולם. ומולד
 השנה היא היה בשנת שעה שביעית מליל שלישי י"א לניסן. ומול הצומח קשת

א) סכנגד במול מאדים. ב) על הנימוס להתחדש. ג) ולא היו דבריהם
 נחזקים. ד) ובראשיתו היה מאדים מביט. ה) אל כל הככבים הנרביקים.
 ו) ובשאר המיתות הקשות. ז) על נמוסם שיהיה מתקיים בידי המאמינים בהם.
 ח) על הנימוס הזה. ט) ג' אלפים תשצ"ג לעולם. ובגלוינו כתוב: ג'ל תשפ"ו.
 י) ונתלה ישו בן פנדרא ישחיק עצמות. יא) ישו בן פנדרא ולשנה אחריו. יב) יצאו
 תלמידיו. יג) תלמידיו להטעות את העולם. יד) ללידת ישו מפני שהיה. יו) ללידת התלוי
 החת. יז) אבל תלמידיו. יח) אלו הרשעים תלמידיו. יט) ואם יכשלו בדבר.
 כ) כאשר עשו תלמידיו ישו. כא) כאשר עשו אלו הרשעים תלמידיו התלוי. כב) בחטאו
 ועונתו. כג) לא הוסיף לזכור אותם. כד) לא היה כח לאנשים האלה. כה) לרשעים האלה.

(^א) דינאל י"א י"ד.

- כ"א חלקים. חצי השמים מאונים ד' חלקים. שבתאי במזל מאונים ו' חלקים נזר במהלכו"א. צדק בבתולה כ"ח חלקים בתחום הבית התשיעי. מאדים בדגים ח' חלקים. ונוה בשור י"ו חלקים. ככב במלה י"א חלקים. לבנה באריה ט"ו חלקים. ומשל על השנה הזאת שבתאי העומד בחצי השמים בבית נבחותו והלבנה הביטה אליו טקשת שתות. חמה וככב מכנגד. ונתן זה אות עלב צמיחת מלכות גדולה בבריגון הזה. ושתהיה המלכות הזאת מחזקת טובה לפעות המריגון אשר היה לפניו מפני שמול הרבוק הזה הוא בית עזרי מול המריגון אשר לפניו כי הוא שני לו והיה הרבוק הזה בבית מלכות המריגון אשר לפניו ועל זה היתה מלכות המריגון הנה עזרת לבריגון אשר עבר. והיה מולד השנה הו מסתתר ממולדת השנה ההיא ועל זה לא היתה המלכות הצומחת ממשפחות המעשים את העולם בבריגון העובר אבל היו מאומות רבות כאשר היה מולד השנה הזאת ממזלות שני נוזים. והיו המלכים ההם מגדולי עמם ומבני מלכיהם וקציניהם כאשר היה שבתאי המעיד אליהם עומד בבית נבחותו. והיתה מלכותם מארכת בימים כאשר מול מאונים מאריך במעלותיו ונותן אריכות ימים שלא מענין מזלות החמורה מפני שהוא בית נבחות שבתאי המאריך והמתין במהלכו. ונמצא במולד הזה בעל נבחותו עומד בתוכו. וכל זה נותן אריכות לזמן המלכות. ומפני שאין צדק' ולא נוגה מתראים אל שבתאי במולד הזה נתן אות על דתי המלכים האלה אשר יחזיקו בהם שהם רחוקים ממנוג היושר והאמת. והיתה הלכנה בצורה הזאת עומדת במזל אריה הבית' התשיעי בחשבון המזלות שהוא בית הנבואה והחזון. והיה צדק עומד במזל' בתולה בתחום הבית התשיעי במעלות המזלות והעידו שני המהלכות האלה על צמיחת איש מתראה בחזיון להעמיר נמוס חדש. והיה מאדים מביט אל צדק מכנגד שבט שגאה ותחרות והעיד על הנימוס הזה שהוא נימוס רשע והבל. והיה מאדים ישר במהלכו וצדק נזר במהלכו. ולימים אחרים עמד זה כנגד זה בחלק אחד מתראים בטראות שגאה והיה מאדים חזק ונבזר מצדק כי הוא היה לפאת מזרח לחמה וצדק בסוף מערב בבית שפלותו ונתנו אות למתנבא הזה להיות מיתתו סתאום לימים מעטים מיתה משונה ולא יהיו לרביו עמידה" ולא קיימא ותהיה מיתתו כמסירה ממקום מכסחו מפני שהיה מאדים בטעון צדק והיה צדק מסביר אותו.
- ובימי הרבוק הזה עמד קוספנטין' הרשע והחזיק באמונת' תלמידי ישו התלוי והכריח את עמו להכנס באמונה ההיא והעמיד לפעות כ"א ישו התלוי מלכות וגדולה במדינת כב קוספנטיןא. ולא האריך ימים אחרי מעותו כ"א. כאשר אמר דניאל
- (א) פ: נזר במהלכו בתחום הבית התשיעי. (ב) מ: ונתן זה אות לנו על צמיחת. (ג) א: חסר מן אשר לפני עד אשר לפניו. (ד) א: מלכות בבריגון הזה. פ: בבריגון עזרת. (ה) פ: כמולד היא. (ו) מ: המלכות צומחת. פ: הצומחות. א: המלכות ממשפחות. (ז) מ: ממשפחות את העולם. (ח) פ: מאמנות רבות. א: מאומות דבוק. ובגלוינו כתוב: גיל מאומות רבות. (ט) א: מפני שהוא נבחות שבתאי. (י) פ: ומפני שאין צדק ונוגה מתראים. (יא) מ: אשר תחזיקו בהם והיתה הלכנה. (יב) מ: בנן הבית התשיעי. (יג) א: והיה צדק עומד בבתולה. (יד) פ: והיה מאדים אל צדק מכנגד. (טו) מ: שהוא נימוס רשעו הכל. (טז) פ: מתראים מראות שגאה: מ: ברשות מראות שגאה. (יז) א: קיימא ועמידה. (יח) מ: עמד קוספנטין הרשע. (יט) מ: ותחזיק והכריח: א: באמונת תלמידו ישו. פ: באמונת תלמידו התלוי. (כ) מ: להכנס בפעות העווא. (כא) א: והעמיד לאמונת ישו. פ: והעמיד לפעות התלוי. מ: והעמיד מלכות וגדולה. (כב) מ: במדינת קוספנטין: א: מלכות וגדולה ולא האריך. (כג) א: אחרי מעות ותחזיק אחריו במלכותו.

וישב פניו למעוז ארצו וכשל ונפל ולא ימצא. ומעוזי ארצו הם אלילי הארצות על דעת רוב המפרשים. והרשע בעת שהחזיק במעות התלוי בא לכשל אלילי בני עמו ואנשי ארצו ולא האריך ימים וכשל ונפל ולא נמצא. והחזיק אחריו במלכותו דקליפאנוס הפוטי מפות מצרים. והיא המלכות הצוטחת 5 במדינת הזה.

ומצאתי בספרי תאריכי האומות כי בימי הדבוק הזה קשר מאניד הרשע בארץ שנער והוא האומר בשנייה אלוהות. האחד שילט על המוכ והאחד שולט על הרע. ושאר הכלים אשר היה חושב להסית במעותו אשר היה מטעה את העולם. והיה מאני זה מגדולי משפחתו ויצא לו שם בארץ כשרים ופריים וככל ארץ שנער והסית בדבריו והכליו עם רב. ואסף אליו חילו גדול וכבד עד מאד ועלה בלבו לעלות אל בבל ולצור עליה בימי שכור המלך הנקרא בהרס בן בהרם והוא השביעי מן המלכים הנקראים שכור. וכאשר שמע המלך שכור זה את שמעו ורוב העם הנאספים אליו היה מפורס ממו ומתיירא מהלחם עמו ונתיעץ בלבו עצת ערמה וחכמה. ושלח אליו מלאכים מגדולי שריו ועבדיו להודיעו שהוא טאמן בדבריו ושומע אל נבואתו ורוצה להכנס במעותו ומסיים ממנו לבוא אליו אל בבל כדי שיהיה לומד ממנו דתי נמוסי ויהיה מחזיק בירו ועוזר אותו עד שיכנסו כל האומות אל מעותו. וכאשר שמע מאני את דברי מלאכי שכור ישרו בעיניו והאמין להם ונתפתה לדבריו והלך עם המלאכים ההם אל בבל הוא וכל גדולי המדינה המאמינים בו יא ושדיו כנון ארבע מאות איש. ויצא מלך בבל לקראתו ויסביר את פניו ויושיבהו י על כסא המלכות לפני העם. ויצו להכניס כל הבאים עמו אל בית מלכותו לאכול לחם לפניו. וכבואם לתוך הכירה אשר לו נשחטו כלם על אבן אחת וצוה לתלותם על אילנות הפרדס אשר בתוך הכירה. ואחרי כן אמר למאני קומה ונבואה אל הבית ואני טראה אותך שם אמנת נבואתך ויושר דברך. ויביאתו אל תוך הפרדס אשר חבירו תלויים שם. ויאמר לו אתה אמרת שהאלוהות הם שנים 26 והאחד מהם והוא המושל על הרע צוהו עלי לשחוט את כל אלה ולתלותם להודיע לכל באי העולם שגדול כמו על האלוה השני אשר הוא מושל על המוכ. וכטרומה לי כי מחלוקת גדולה נפלה ביניהם שזה רצה בשליחותך וזה לא רצה. והעצה הנכונה לאיש כמודו להיותו נתלה עם אנשי המאמינים בו מפני המחלוקת הבאה בין שני האלוהות בעבורו. וצוה לשחטו ולתלותו עמהם. ומת הרשע ההוא 80 וכל עמו ואבד זכרם מן העולם כאשר העידו מהלכות הככבים בצורה הזאת. וכטרומה לי שעל מאני הרשע הזה אמר דניאל ועמד על כנו מעביר נוגשי הדר מלכות

(א) פ: וישב פניו ארצו. מ: למעט ארצו. ב: ובמעוזי ארצו. ג: מ: ויהיה המלכות הצוטחת במדינת הזה. ד: מ: מאני הרשע: מ: ממני הרשע. ה: א: האומר בשני אלקות. ו: א: בדבריו והכלו עם רב. פ: עם רבה. ז: פ: חיל כבד עד מאד. ח: מ: הנקרה בַּרְדַּס. ט: פ: היה מפתד אלינו ומתייחד מהלחם עמו. י: פ: דברי מלאכי שכור. יא: מ: המאמינים בו שריהם. יב: מ: ויושבוהו על כסא המלכות. יג: פ: כל הבאים עמו לאכול לחם. יד: פ: לפני הכירה אשר לו. טו: מ: צוה עליו לשחוט. טז: מ: לאיש ההוא יז: פ: עם המאמינים בו. יח: פ: מעביר נוגש המלכות.

ובימים אחרים ישבר ולא באפים ולא במלחמה¹. כי בכתוב אשר לפני הוריענו^א משעות קוסמטין הרשע כאליליו וחזרתו אל מעות^ב ישו תלוי הרשע. ככתוב והשבית קצין חרפתו לוי^ג. בלתי חרפתו ישיב לוי^ד. שהרשע הזה ימיר חרפה בחרפה וישבית קלון ויקנה קלון. ואחריו הראנו מנהג מאני הרשע אשר היה עושה כמעשהו והיה משתדל לקיים חרפה תחת חרפה ככתוב ועמד על כנו. כלומר ועמד מעמדו^ה ונהג מנהגו מעביר נוגש הדר מלכות אשר חשב להעביר את מלכות בבל ולנוגש את הדרה. ובימים אחרים ישבר ולא באפיים ולא במלחמה. שאין לו כח בעמידה אלא ימים מעטים ויהיה נשבר ונכרת פתאום בלא חימה ובלא מלחמה ככל הענין הנמצא במעשה^ו מאני הרשע. וכן הכתוב לפרש כל הענינים האלה כדי להודיענו מנהג כל הנימוסות המתחדשות בעולם בגלות הזה ושהם יהיו נ' נימוסות. האמצעי^ז מהם יכרת ויאבד. והראשון מהם והשלישי יהיו מאריכים בימים. כאשר הוא אומר אחרי כן נבואה הזאת ושניהם המלכים לכבם^ח למרע^ט. והם ב' הנימוסות הרעות אשר נתחדשו בעולם והיו מריעים לישראל. ואחרי הכתוב אשר נתן בוי^י רמו על מעות מאני הרשע ועל מיתתו ועל קוצר ימיו הוא נותן רמו אחר על מעות משונע. ואמר ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עלינו הוד מלכות^י. כלומר ויהיה עושה כמעשה אלו^{יא} שני המועים והמטעים את העולם איש נבזה אשר אין לו הוד מלכות. להודיע שהראשונים אע"פ שהיו רשעים נמורים היו מבני מלכים ומנדולי עולם אבל הרשע הזה יהיה נבזה ונקלה גם בכני עמו.

הדבוקי הגדול מטריגון המים המתחיל במזל עקרב.

והדבוק המעיד על מעות משונע הוא הדבוק המתגלגל אל טריגון המים אל^א מזל עקרב אשר הוא בית שפלות לבנה וירידתה ואין בו נבחות ולא עליה לכבב מן הככבים. וראוי היה המלך הצומח בטריגון הזה להקרא^ב נבזה ונקלה בעיני כל אדם כאשר קראו הכתוב.

והיה מולד השנה אשר נתגלגל בה הדבוק מטריגון הרוח אל טריגון המים ואל מזל עקרב^ג מן הטריגון הזה בתחלת שעה שתיים עשרה מיום חמישי ראש חודש^ד ניסן שנת ד' אלפים רע"א לעולם. ומזל הצומח בשעה ההיא בתולה י"ח חלקים. חצי השמים תאומים י"ד חלקים. שבתאי בעקרב ו' חלקים. צדק בטאונים כ"ד חלקים נזורים במהלכו. ככב במלה כ"ד חלקים^ה. נונה במזל ההוא ו' חלקים. לבנה בשור ב' חלקים. מאדים בסרטן י"ח חלקים. ראש התנין באריה ונבז ברלי. ומפני שהלבנה עומדת בבית התשיעי לנגד שבתאי אשר בבית השלישי ושני^ו מן הכתבים האלה הם בתי הנימוסות החדשות העידו^ז על צמיחת נמוס חדש בעולם

(א) פ: הודיענו במעות קוסמטין. א: פשעות קוסמטין כאליליו. מ: קוסמטין.

(ב) א: וחזרתו אל מעות ישו. מ: אל מעות תלוי הרשע. ג) א: חרפתו ישיב לו בלתי חרפתו ישיב לו. ד) א: שימיר חרפה בחרפה. ה) פ: הנמצא כמאני הרשע. ו) פ:

לבנים למרע. ז) א: ב' הנימוסות אשר נתחדשו. ח) פ: אשר נתן רמו. ט) פ: הוזה עושה כמעשהו. י) א: שהראשונים היו מבני מלכים. יא) מ: חסר מן הדבוק עד במזל

עקרב. יב) מ: לחקות נבזה ונקלה. יג) א: ואל מזל עקרב בתחלת שעה. יד) מ: י"ד חלקים.

טו) א: מ: כ"ד חלקים מאדים בסרטן. טז) א: ושני הככבים. יז) מ: העירו על צמיחת.

(1) דינאל י"א כ"י. (2) שם שם י"ח. (3) שם שם כ"ז. (4) שם שם כ"א.

בשריגון הזה. ומפני שהיו צדק ונוגה נסתרים במולד הזה מן שבתאי ומן הלכנה המעידים על הגמס המתחדש נתנו אות עליו שהוא בני על דתי רשע וחוקי חמס אשר האמת והצדק רחוקים מהם ואינם נראים אליהם. והדבוק הגדול הזה התחיל בעקרב הנקרא באומנותי הזו מול כוכב ושקנן והיה מעיד על הנביא הצומח בו שהוא 6 איש כוב ומרמה ונביא שקר מענין המולד הזה. והיו דבריו על כל הריעוע הזה הנמצא בהם נחזקים ועומדים מענין המולד אשר הוא ממזלות חוקים. ומפני שהיה מאדים בעל מעין המולד הזה עומד בבית היוסי מן הצורה הזאת מביט אל מקום הדבוק מקשת שלישית מבט ירידות העיר שהאיש הזה יהיה נעזר אל מעשהו ככח מלחמה ונכרות חרב וחנית. ומפני שמאדים היה בבית שפלותו העיר שהאיש 10 הזה יהיה מבוזי עמו וגרועי משפחתו ושפליהם. ומפני שיתירי הצורה הזאת היו כלם מזלות מזוגים משני נוגים נתאחרת לידת המצעה הזו עד שיהיה הדבוק שונה אל המולד הזה פעם אחרת.

וראיתי כל המדברים על מלכות ישמעאל מאנשי האומנות הזו שהיו כלם ישמעאלים לא זכרו את הדבוק הראשון הזה ולא עלה על לבם. וכמדומה לי 15 שבכונה מהם עשו כדי שלא תגלה ערות מעותם וקלון דתם הנראה במולד השנה הזאת. ומפני זה חזרו לחקור על מלכותם ממולד הדבוק המתגלגל אל מול עקרב אשר נזדמן בשנה הראשונה ממנו מולד הנבזה הזה. ועל כל זה לא הועילה להם ערמתם אבל היתה צורת השנה היא מפרשת ערות השנה ההיא הראשונה. והיה מולד השנה ההיא בשליש שעה שביעית מיום שלישי י"ו ימים לחודש 20 ניסן שנת י"ב ד' אלפים של"א לעולם. ומול הצומח סרטן י"ח חלקים. חצי השמים מלה ה' חלקים. שבתאי וצדק בעקרב נדבקים י"ח חלקים נזורים במהלכם. והיה מאדים בתאומים י"ט חלקים. נונה במלה ה' חלקים. וככב עמו י"א חלקים. לכנה בתאומים ז' חלקים. ראש התנין בשור והונג בעקרב י"א חלקים. ונזדמן אחר המולד הזה בחצי חודש אייר מן השנה הזאת לקות גדול ללבנה במול עקרב עם שבתאי 25 וצדק שהיו קרובים להרבק יחד בעת הלכות. וחמה ונוגה במול שור. ומאדים בסרטן. וככב במול מלה מסתתר ממקום הדבוק וממקום הלכות. והיה למאדים ממשלה וכח י"ג על הלכות הזה אשר היה במעונו והוא מביט אליו מבט ירידות ונתן שולטן ומלכות לאנשי המדינות אשר הן מחלק מאדים ומחלק עקרב שהן ארצות ישמעאל ומדין ותהיה המלכות נוכרת ככח חרב ומלחמה י"ד. ומפני שהיה מאדים בעת 80 הלכות עומד במול הצומח בתחלת השנה שהוא מול תמורה החיש את לידת האיש הזה בשנה הראשונה מן הדבוק. ומפני שהיה נוטה לערוב בעת הלכות העיר על הילוד הזה שתהיה מלכותו מתאחרת עד עת זקנתו. ומפני שהיה ככב מסתתר מכל הככבים העיר עליו כי הוא ריקן מכל חכמה וחסר מכל הכינה אינו כותב ולא קורא.

(א) מ: המעידות. פ: העומדים על הנימוס. (ב) מ: באומנות הזה מול כוכב.
 (ג) א: מענין המול ומפני שהיה מאדים. מ: מענין המול אשר הוא ממזלות חוקים. (ד) פ: יהיה נעזר אל מעשהו. (ה) מ: בבית שפלותו הזה האיש הזה מבוזי עמו. (ו) מ: חסר מן פעם אחרת עד האומנות הזו. (ז) א: ודומה לי. (ח) מ: הכאה ממולד השנה הזאת. (ט) פ: המתגלגל על מול עקרב הנזדמן. (י) מ: מפרש ערות הראשונה. א: ערות השנה הראשונה. (יא) מ: מיום א'. (יב) לחודש ניסן ד' אלפים של"א לעולם. (יג) א: ממשלה על הלכות הזו. (יד) מ: בכח חרב ומלחמות.

והעיד נונה מושל כשנה הראשונה מפני עמידתו בחצי השמים שהמלכות תעמוד באומה הזאת כימי נונה הרבים שהם חקפ"ד שנה. אלו היו דברי קצת האנשים המדברים על מלכות ישמעאל מחכמי האומנות הזאת.

ואמר אהר מהם שהיה מחכמי ישמעאל מפני שהיה ככב נזר במהלכו בעת

הלקיח היו בני עמו מכיזבים אותו בראשונה ולא אבו לשמוע אליו. ומפני שהיה קרוב לישרב את מהלכו היו מאמינים בו ושומעים אליו באחרונה. ומפני שהיה הדבוק במזל חוק העיד על אריכות ימי המלכות באומה הזאת. ומפני שהיה הלקות בחצי השמים היו דבריו נשמעים ומלכותו מושלת על רוב העולם.

והמעיינים האלה עזבו מעטים רבים שהיו צריכים לפרש ולא רצו לגלותם.

10 היה להם לומר מפני שהיה מאדים בבית התשיעי ממזל הלקות בית הנכואה העיד על נכואתו שהיא נכואת שקר ודברי שוא. ומפני שהדבוק והלקות במזל שקרן היה הנביא ההוא מוחזק שקרן לפני כל האומות וכעני כלל החכמים. ומפני שמאדים היה בבית שפלותו והוא בעל מעון הדבוק העיד עליו שהוא שפל אנשים וכזוי עם. והנכזה הזה נולד לדברי הישמעאלים אשר חקרו על מולדו בחודש הרביעי

15 מחדשיהם והוא לחשבוננו חודש אייר שנת ד' אלפים של"א לעולם. והוא חודש הלקות אשר זכרנו למעלה. ולא נתקיימה מלכותו עד שנת נ"א לשניו. והיא שנת ד' אלפים שפ"ב לעולם שהמליכוהו אנשי תרי"ב מדינתו ושמועו למעוהו. ועמד מלך עליהם כד' י"א שנה והלך לשאול תחתית בשנת ד' אלפים שצ"ב לעולם כשחזר הדבוק שנית אל מזל עקרב. ומלכו אחריו אנשי עצתו וחתניו ונהרגו

20 רובם י"ב בחרב. ונתקיימה המלכות בידי בני אומיה"ב ממשפחתו והעמידו כסא מלכותם בדמשק לצפוני מארץ ישראל כל ימי שהיה הדבוק הולך וכא במריגון המים עד שנתלגל הדבוק אל מריגון האש אל"ד מזל קשת. ונפסקה בגלגול מלכות בני אומיה מארץ מדין וארצות ישמעאל ולא הפסיד את"ו מלכות ישמעאל מפני שמזל קשת הוא בית עוזרי מזל עקרב ומפני זה לא נפסקה המלכות מהם כל ימי דבוקי מריגון האש.

הדבוקי הגדול ממריגון האש המתחיל במזל קשת.

והיה מולד"ו השנה הראשונה מן המריגון הזה בתחלת שעה חמישית מיום

ראשון כ"א מאדר שני שנת ד' אלפים חק"ט לעולם. ומזל הצומח האומים י"ח חלקים. חצי השמים דלי כ"ח"ח חלקים. שבתאי בקשת ב' חלקים. צדק בעקרב

80 י"ט חלקים נזר במהלכו. נוגה"ש בשור י"ד חלקים. לבנה ב"ב י"א חלקים. ומזל

(א) א מ: על מלכות ישמעאל מפני שהיה ככב נזר. (ב) מ: קרוב לישראל.

(ג) פ: ושומעים באחרונה. (ד) מ: שהן צריכים לפרש. (ה) א מ: וכעני החכמים.

(ו) מ: לחשבוננו. (ז) מ: ד' אלפים לעולם. (ח) פ: אשר דברנו למעלה. (ט) מ: ד' שפ"ב

לעולם. (י) מ: אנשי תרי"ב מדינתו. (יא) פ: ונהרגו כלם בחרב. (יב) מ: בידי בני אומה.

(יג) א מ פ: בדמשק מארץ ישראל. (יד) מ: אל מזל קשת ונפסקה בגלגול ומלכו בני

אומיה. (טו) פ: ולא הפסיד מלכות ישמעאל. (טז) מ: בכ"ז סיכען חסר ראש הענין חות: מן

הדבוק עד קשת ובכתב יד פראנקפורט כתוב הוא אבל בנקודות עליו כגון זה: הדיבוקי הגדול

ממריגון האש המתחיל במזל קשת. (יז) פ: ויהי במולד השנה מן המריגון הזה בתחלת

(יח) מ: דלי כ"ח חלקים. (יט) מ: נוגה בשור. (כ) א מ פ: לבנה י"א חלקים.

הצומח בשנה הזאת היה* מסתגר ממול בני אומייה והיה מתראה אל מול שנת הדבוק המעיד על מלכות ישמעל והעיד על כריתות מלכות בני אומייה מארצות מלכותם הראשונה. וקמה אחריהם מלכות בני עבאם שהם מבני דוד המשוגע. והיה מול הדבוק מעון צדק והמזל היה מושל עלי ארצות שנער וכל ארץ בכל ובנותיה. 6 וכדבוק הזה הוסרה המלכות מארץ מדין וישמעאל שהן ארצות עקרב והושבה אל ארצות שנער שהן למול קשת. ונברו בני עבאם על מלכות ישמעאל ושמו כסא מלכותם^ה כנבל והסירו אותה מארץ דמשק והורידו את בני אומייה מן המלכות וברחו מפניהם אל ארץ אספמיא^ו שהיא מחלק קשת. ומפני שהיה ככב בעל מעון הצומח נזר במהלכו וחזר להדבק עם מאדים בדגים^ז בית שפלותו ומאדים^ח הוא בצורה הזאת כעל מעון הבית הששי בית העכרים והגכרים העיד על מלכות בני עבאם שהקושרים ירבו עליה ונלחמים בה ויהיו מושלי המלכות ושריה וסגניה אנשים נכרים מהם. וכן נמצא במלכות האנשים האלה שהיו הסגנים בה והשרים מבני עילם^ט ואשור וארם עד שנברו עליהם באחרונה וההויקן במלכות ולא נשאר כיד בני עבאם מן המלכות כי אם השם אשר נקרא עליהם. וכל הכבוד והגדולה והממשלה והחיל הוא ביד תורקיים שהם בני נוגר ופרסיים ושארית הכלדיים. ומפני שהיה מול הצומח משני גוונים העיד על הממלכה שתחלק לחלקים רבים ולא תעמוד על משפחה אחת. וכשחזר הדבוק להשנות כמול קשת כדבוק השביעי קשרו בני עובידי^י על בני עבאם ולכדו את ארצות המערב כלם מידם מנחל מצרים עד ארץ אפריקא וכל ארץ שלשתים במערב. ועמרה מלכות ארום ומלכות ישמעאל קיימות כל ימי טריגון האש.

20 הדבוק יי הגדול ממריגון העפר המתחיל במול גדי.

ונתלגלל הדבוק ממריגון האש אל טריגון העפר אל מול גדי מן המריגון הזה בשנת די אלפים^{יב} תשמ"ז לעולם. והיה מולד השנה באחרית שעה השיעית מליל רביעי י"ד מניסן. ומול הצומח גדי כ"ה חלקים^{יג}. חצי השמים עקרב י"ז חלקים. שבתאי בקשת כ"ו חלקים. צדק בו י"ג חלקים. מאדים בכתולה כ"ב חלקים נזר 25 במהלכו. נונה בשור די חלקים. ככב במלה כ"ב חלקים. לבנה בכתולה ח' חלקים. והיה מאדים מביט אל כ"ד הככבים הנרכבים מקשת רבעית מכב תחרות ממול כתולה^{יד} מן המריגון הזה. והמהלך הזה העיד^{טו} על מלחמות והרגשות בעולם כפאת מערב אשר היה מאדים עומד בה. וכל זמן שהדבוק נוסל במול כתולה היא מחרשת בעולם שבושים ומלחמות וצרות רבות אם יהיה מאדים מביט אל מקום הדבוק מאיזה 80 מראה הוא מבטו הן מכב ידירות הן מכב תחרות. ועל המנהג הזה יהיה נוהג לדבריהם ככל דבוק שיהיה נוסל במול כתולה כל ימי המריגון הזה.

(א) מ א: היא מסתגר מבני אומייה. (ב) א פ: מבני דודי המשוגע. מ: מבני דודי המשוגע. (ג) פ: על הארצות שנער. (ד) מ: שהן למול קשת. (ה) מ: כסא מלכותם כבל. (ו) מ: אל ארץ אספמיא. (ז) מ א: בדגים בשפלותו. (ח) פ: ומאדים בצורה הזאת. (ט) פ: מבני ואשור ועילם וארם. (י) פ: בני עוביית. (יא) פ: גם כאן נכתב בכתב יד פראנקפורט בנקודות על ראשי התיבות: הדיבוק הגדול ממריגון העפר המתחיל במול גדי. (יב) מ: בשנת די תשמ"ז לעולם יהיה מולד. (יג) מ: כ"ה חלקים. (יד) א: אל הככבים הנרכבים. (טו) פ: חסר סן ממול כתולה עד במול כתולה. (טז) מ א: העיד מלחמות.

ובדבוקי הראשון הזה התחילה מלכות ישמעאל להדלדל ונכרתו בני אומייה ב
 מאספטייא ולא נשאר ממשפחתם מלך בעולם. והקושרי והקושרי עליהם לא האריך ימים.
 ולסוף ימים מעטים הוסרה המלכות מידי בניו ומשלו בה אנשים רבים כאשר נתנה
 צורת הדבוקים האלה אשר התחילו במזל תמורה והוא מזל גדי. והוא היה מזל
 הצומח בשנת הדבוק הראשון ונתן אות על כל הממלכות הצומחות בימי המריגון 6
 הזה שאין להם אריכות ימים. ובתחלת הדבוק הזה צמחה מלכות בני הלוח הנקראים
 מראבטון היוצאים מארץ המדבר בקצה מערב ובתחומי ארצות בני חם על יד פלשתים
 ובארצות הפונות אל הדרום ממקום הישוב בארץ שהן מחם מחלק גדי והיה מזל
 גדי מושל עליהם. ויצטרף עמו בממשלה הזאת שבחאי שהוא בעל מעון המזל והוא
 מושל על הפלשתים והיה במולד הזה תשש כח והעיד על מלכות פלשתים זאת 10
 שאינה ארוכה בימים אבל תהיה נכרתה לדברי אנשי האומנות הזאת לפני גלגול
 הדבוק מן המריגון הזה.

ובדבוק הששי מן המריגון הזה שאנו עומדים בו נתעוררו גדודי אדום לעלות
 אל ארץ ישראל ולקחת אותה מידי ישמעאל. והיה מולד השנה הראשונה מן הדבוק
 הזה בסוף שעה ראשונה מליל רביעי ט' ימים מניסן שנת ד' י"א אלפים תתמ"ו לעולם. 16
 ומזל הצומח מזל מאזניים י"ב חלקים. חצי השמים סרטן י"ד חלקים. ושבחאי וצדק
 יחד נדבקים במזל שור ח' חלקים. מאדים בקשת ד' חלקים. נוגה בדגים ד' חלקים.
 ככב עמו י"א חלקים. לכנה בסרטן כ"א חלקים בחצי השמים. והיא מושלת על השנה
 הזאת ועל הדבוק הזה. ומפני שהיה מאדים משקיף על נוגה בעל מעון הצומח ובעל
 מעון הדבוק מקשת רביעית מבט שנאה ותחרות העיד על מלחמות וחירומים בכל 20
 המקומות אשר הם מחלק מזל קשת ומחלק מזל דגים. ומפני שיתירי הצורה כלם
 היו מזלות תמורה אשר דרכם להחיש"י כל דבר נתעוררו מלחמות בשנה הראשונה
 בארץ אספטייא ומחוזיה שהם למזל קשת על ידי אדום ופלשתים וכמו כן היו
 מלחמות בארצות אפריקא על ידי אדום. וגם בארצות שנער מחלק מזל קשת
 נתעוררו מלחמות רבות. 25

ולאחר י"ב שנה מהדבוק הזה כשסכבה ההקפה על כל מזלות הרקיע וחזרה יד
 חלילה אל המזל הראשון נתחזקו בשנה הזאת גדודי אדום לעלות אל ארץ ישראל
 ללכדה. והיה מולד השנה ההיא בסוף י"ב שעות מיום שלישי י"ט לאדר שני
 שנת ד' י"א אלפים תתנ"ט לעולם. וחמה ונוגה במערב שוקעים. ומאדים י"ח עמם בא
 לשקוע אחריהם. ושבחאי במזל מאזניים מנגד להם הולך לעלות אל הארץ. ולכנה 30
 ביתר הצפון תחת הארץ. וצדק במזל י"ב שור מסתתר מכל הכוכבים העולים והשוקעים.
 ונזרמן בחצי חודש סיון מן השנה הזאת לקות ללכנה במזל קשת והיה מאדים עומד

(א) מ א: כל ימי המריגון הזה והתחילה מלכות ישמעאל. (ב) מ א: בני אומייה
 מאספטייא. (ג) פ: והקושר והקושר לא האריך ימיו. מ: לא האריכו ימיו. (ד) פ: והוא מזל
 והוא היה. (ה) פ: והוא נתן אות. (ו) מ: וכחמו ארצות בני חם. (ז) מ: ובארצות הפונות
 אל הדרום. (ח) א: הן מחם מחלק גדי. פ: שהן מחם מחלק גדי. (ט) מ: שנת ד' תתמ"ו
 לעולם. (י) מ א פ: העיד מלחמות וחירומים. (יא) פ: להחיש בכל דבר. (יב) א: בארץ
 אספטיא ומחוזיה. מ: ומחוזיה. (יג) מ: בארצות אפריקא. (יד) פ: חזרה חלילה. א: וחזרה אל
 המזל הראשון. (טו) פ: לעלות אל ארץ ללכדה. (טז) פ: והיה כולד ההיא. (יז) מ: שנת ד'
 תתנ"ט לעולם. (יח) פ: ומאדים בא עמם לתקוע אחריהם. (יט) מ א: וצדק כשור מסתתר.

כנגדה עם החמה ומחליש את כחה. ונוגה וצדק נסתרים משני המאורות* בעת הלכות. והיה זה מעיד על מלחמות קשות בכל הארצות אשר הלכות הנה נראה עליהן והן מארצות מזלות הלכות. ומפני שהיו יתירי המזרח והמערב במולד השנה הזאת נקודות היושר מגלגל המזלות אשר הן מעידות על ארץ ישראל ועל ירושלים לדעת אנשי החכמה הזאת והיו הנקודות האלה במולד השנה מנועות ומחולאות בשני ככבי ההפסד שהם מאדים ושבתאי וכן היו שני המאורות ננועים מהם ומחולאים במולד השנה ובצורת הלכות העידו על ארץ ישראל וירושלים חרב ומלחמה. והיתה הלכנה מביטה עליהם במולד השנה מסאת צפון והיא היתה מושלת על שנת הרבוק ומפני זה היו המלחמות האלה מתעוררות מסאת צפון לארץ ישראל. ומפני שהיה שבתאי ביתר המזרח בכית גבהותו והוא היה מושל בכל מלכות אדום¹ הרשעה במולד הרבוק הגדול המתחיל כמול מאונים משריטון הרוח נתן אות¹ על הנצוח והגבורה במלחמות האלה שהיא לגדודי אדום הרשעה. ומפני שהיה צדק מסתתר מכל הככבים במולד השנה וצדק ונוגה מסתתרים² מן המאורות בעת הלכות העיד על המלחמות שהן באות על ידי אנשי רשע³ וגול אשר אין הצדק והאמת נראה אליהם ולא יהיה בכל המלחמה הזאת שום הצלחה לאנשי הצדק שהם ישראל. והיו ישראל רחוקים מן הארץ ונגלים⁴ ממנה בעת שגברו עליה גדודי אדום⁵ הרשעה כאשר היו נוגה וצדק נסתרים מן הככבים במולד השנה.

ויהיה הרבוק חזר אל מול בתולה אחר שלשים שנה ללכוד אדום את הארץ. ויהיו שני הככבים נדבקים בסוף המזל הזה במהלכם המתחלף בחלק המזל הצומח במולד השנה. ותהיה הצורה הזאת ראויה לעורר מלחמות קשות והרג רב בארץ מפני הרבוק החזר אל מול בתולה אשר דרכו להעיד על שבויים בכל המריטון הזה ומפני תהלוכת⁶ השנים המגיעה לימי שבתאי ושני הענינים האלה מעידים עליה מלחמה והרג עד שתהיה הארץ מנעת⁷ כמעט לצאת מידי אדום לולי כח שבתאי והליכותו ביומי רקיעו ברבוקים⁸ האלה. ואין אנו רשאים לגזור על המלחמה הזאת מה יהיה טובה וענינה מפני שאנו באים לרבר על העתידות להיות והמקום יכול לחזק מאותה המהלכות האלה איזה מהם יישר בעיניו. וברבוק הזה יתחילו סימני הגאולה להיראות על החשבון הקרוב אשר הוציאנו אליו המחקר בשערים אשר הקדמנו. וכל אשר דברנו עליו בשער הזה עד הלום היה על מה שעבר מן הטוב ומן המוטב אשר היה בימי המלכות⁹ ובימי הגלות.

והיינו יכולים לתת לכל ענין אחר מהם טעם וראיה ממלכות הככבים בעת החיא לפי דעת חכמי החזונים בככבים ולא היה עלינו¹⁰ שום אשמה. וסייענו המקום

(א) מ: משני המאורים בעת הלכות. (ב) מ: הן מארצות מול הלכות. (ג) מ: הן נקודות היושר. פ: והיא נקודת היושר. (ד) מ: מסאת והיא היתה. (ה) פ: ומפני שהיה ביתר המזרח. (ו) א: ככל מלכות אדום במולד הרבוק. (ז) א: נתן אות הנצוח והגבורה במלחמות האלה לגדודי אדום ומפני שהיה. (ח) מ: שהיה צדק מסתתר. (ט) מ: מסתתרים מה מאורות בעת הלכות העיד על המלחמה. (י) פ: על ידי אנשי רשע וגל. (יא) פ: ונגלים ממנה. (יב) א: גדודי אדום כאשר היו. (יג) פ: מפני תהלוכות. (יד) מ א פ: מעידים מלחמה והרג. (טו) מ: מנעת כמעט לצאת. (טז) פ: ברבוקי האלה. (יז) מ: בימי ובימי הגלות. (יח) פ: ולא היה שום אשמה וסייענו בדבר הזה.

כדבר הזה להראות לכל אומות העולם מתוך דברי חכמתם שכל הנמוסים המתחדשים בעולם אחר ישנתנה תורה לישראל היו דתי רשע ונמוסי חסם ונבואת שוא וחזיון שקר. ואינם מוצאים תורת אמת שהיא נתונה בזמן הצדק ועתות האמת ונבורת היושר וכת המשפט כי אם תורת יי"א המיטה הקדושה הנתונה לישראל. כי המעיין בדבוקים אשר עברו מאנשי חכמת הככבים ימצא התורה נתונה לישראל בדבוק הגדול המתחיל ⁶ כמול דנים אשר הוא בית צדק ונבחות נונה ככבי האמת והיושר והיו ב' הככבים נדבקים בתחלה כמול דלי אשר הוא מזל אמת. ויתברר לנו שהמלכות אשר העידו עליה המהלכות האלה היא מלכות היושר והאמת ואות מכל צדדיה בדרכי הצדק ודתי המשפט וכל מנהגיה מנהגי קושט ותורתה תורת אמת. וימצא הדבוק הגדול: הו' ¹⁰ מטריגון העפר מתחיל כמול בתולה אשר הוא מזל כשפנות ואחיות עינים והוא משני נונים ומצורות משתנות והיה מאדים מושל על ד' הדבוק הזה ומשקף על מקום הדבוק מן הבית העשירי לו ומעיד על דרכי האנשים הצומחים שהם אנשיה' יסקר ואין אמונה בהם. וכדבוק הזה יצאו תלמידי ישו' התלוי המטעים את העולם בשקרנות ובכשפנות אשר כדאו' מלכם על פי רשע תלוי כדונו. וכן ימצא הדבוק הגדול המתחיל כמול ¹⁵ מאזנים מטריגון הרוח אשר הוא מזל' תמורה נראה ב' מאני הרשע אשר לא נאמנו דבריו ולא ארכו' ימיו. וימצא הדבוק הגדול מטריגון המים המתחיל כמול עקרב שהוא מזל יסקר וכזב ובית מעון הרשעה"י והחרב והגול נראה בימיו מלכות המשווע הנבזה אשר החזיק את המלכות בהלקלקות כזב ובכת הרב ומלחמה. ואין אחה מוצא נמוס שהיה מתחדש בעולם אחר מלכות ישראל ואחר ישנתנה להם התורה על הר סיני כי ²⁰ אם הנמוסות האלה אשר אתה מוצא להם רמו בספר דניאל והם העידו על נפשותם והעידה חכמת הככבים עליהם שהם נמוסי רשע ודתי שוא ושפע. ומשני זה יהיו כל חכמי האומות המעיינים בחכמת הככבים ובשאר החכמות באים להודות בעל כרחם שלא בסובתם כי אין האמת והמשפט נמצא בידי אומה בעולם כי אם בידי ישראל בלבד וכל איש חכם ונכון מהם י' יודה לדברינו מרה. והמתקש מהם אשר תבוא ²⁵ ספיא כלבו יבוא ויחשוב את מהלכות הככבים כאשר חשבתו ויראה אמתת הדבר ותסוד הספיא מלבו. ומשני זה הארכתי בפירוש מהלכות הככבים בכל ענין וענין כדי שיהיו י' שערי הטענה והקושיא ותירוציהן פתוחות לכל הרוצה למעון ולהקשות י' או לבאר ולתקן. ואילו לא היה בשער הזה כי אם הטובה הזאת היה די מספיק לנו וכל שכן שהוא מחזיק טובות אחרות.

³⁰ ואחר שהשלטנו החקירה על מהלכות הככבים לשעבר אנו חוקרים עכשיו על מהלכותיהם להבא אלא שאין לנו לדבר עליהם על המנהג אשר היינו מדברים עד עתה ואין לנו להרחיב בדברינו כאשר עשינו בתחלה אבל אנו אומרים על כל מהלך ומהלך מהם שהוא ראוי לכך וכך אם יישר בעיני המקום לקיים עצת מהלכות הככבים

(א) מ: תורת י"א המיכה. ד: תורת י"א הקדושה. א: תורת י"א תורת י"א הנתונה.

(ב) מ א ד: אשר העיד עליה המהלכות האלה. (ג) ד: הדבוק הגדול מטריגון העפר.

מ א: הדבוק הגדול הזה. (ד) מ: מושל אל הדבוק הזה. (ה) מ א: שהם שקר אין אמונה

בהם. (ו) א: יצאו תלמידי ישו וכן ימצא הדיבוק. ד: יצאו תלמידי התלוי. (ז) מ: אשר

בראו מלכם. (ח) ד: אשר הוא תמורה. ט) מ א: נראה לו מאני הרשע. י) מ א: ולא

הארכו ימיו. (יא) ד: ובית מעון הרשעים. (יב) מ א: נכון וחכם מהם אשר תבא ספק

כלבו. (יג) מ: כדי שחמה שערי הטענה. (יד) מ: למעון ולקשה. טו) מ א: היה מספיק לנו.

סגלת הסגולה.

ואם לאו הוא יעשה כרצונו כאשר הכל כידו. על התנאי הזה הוא משמע דבריני במקום הזה ומכאן והלאה והקרא כחסדו יהיה מבין את הדבר כפיא תנאי זה ואל יצריכנו לשנות בדבר ולא לשלש.

ואנו אומרים כי הדבוק השמיני מטריגון העפר הזה ראוי הוא לדברי אנשי החכמה הזאת לחדש מלחמות ומאורעות קשות בארץ שנער ובארץ ישראל. כאשר הקדמוני לפני דבריני אלה. וכן אמרנו על הדבוק הי"א מן המריגון הזה אשר יהיה במול נדי שהוא ראוי לדעתם להעיד על מלחמות רבות והרגשות גדולות וחדשות בכל מזל הממלכות אשר נחחדשו במריגון הזה. ויהיה צער רב בארצות פלשתים ואדום וישמעאל ובארץ שנער כלה כל ימי הדבוק הזה לא יהיה ביניהם השקט. והדבוק הזה יהיה בשנת ד' אלפים תתקמ"ו לעולם. ויהיה מילד השנה ההיא בשלישית שעה ראשונה מיום שלישי י"א מניסן. ומזל הצומח מלה י"ו חלקים. חצי השמים נדי ט' חלקים. שבתאי כ' חלקים. צדק ט"ז חלקים. מאדים ב' חלקים כלם בנדי. נוגה בטלה כ"ח חלקים. ככב ברגים ו' חלקים. לכנה באריה כ"ד חלקים. ויהיה מאדים מושל על השנה ומעיד לדבריהם על כל ההרגשות אשר הקדמוני. וכן יהיה לדבריהם הדבוק הבא אחריו אשר יהיה במזל בתולה בשנת ד' אלפים תתקמ"ו לעולם מעיד על מלחמות בארץ ומראה סימנים מסימני הגאולה. והוא סוף המועד השני לדברי החושב לשני המועדים מספר אחד. והדבוק הזה לדברי אנשי האומנות' הזו הוא תחלת מפת מלכות ישמעאל.

ומצאתי לאחר מחכמי הישמעאלים המדברים על ימי מלכותם כשהגיע אל הדבוק הזה אמר איני יא יכול לדבר על מאורעי הדבוק הזה ישום דבר מפני רוב המהומות הקשות והגזירות העצומות אשר יהיו מתחדשות על מלכות ישמעאל. וכן עשה איש אחרי"ב מהם בהרוזו אשר חבר על מאורעי מלכות ישמעאל כשהגיע אל הדבוק הזה י"ג אמר שאין לו רשות ואין בו יכולת לדבר"ד על רעות ישמעאל שהם בני עמו ומשפחתו. ואלו האנשים הודיעו רוב פחדם על מלכות ישמעאל ולא ראו להוסיף דבר אחר ולא להודיע למי תהיה המלכות והגדולה והכבוד אחרי כלות מלכות ישמעאל מפני שלא רצו או מפני שלא ידעו. ואין לנו לחוש לדבריהם אבל אנו באים להקור ולחשוב את הדבוק י"ג הגדול הנשאר מהדבוקים הגדולים הבאים במולות הרקיע מעת הדבוק הרב אשר היה מעיד על מלכות ישראל עד הנה.

הדבוק הגדול מטריגון הרוח המתחיל במזל דלי.

ויהיה הדבוק מהגלגל מטריגון העפר אל טריגון הרוח בשנת ד' ט"ו אלפים תתקמ"ו לכריאת העולם. ולפני"ו דברי על הדבוק הזה לדעת החזנים אני דורש עליו

(א) א: כתנאי זה. (ב) א: כאשר קדמו לפני דבריני אלה. (ג) פ: בכתב יד פראנקפורט נחקר במקום הזה מן האמצע ועל כן חסר מן וכן אמרנו על הדבוק העשירי עד מאדים כ' חלקים. (ד) מ: על הדבוק העשירי. (ה) מ: להעיד מלחמות רבות. (ו) מ: בשנת ד' תתקמ"ו לעולם. (ז) מ: חסר מן לדבריהם עד לדבריהם. (ח) א: במזל בתולה מעיד מלחמות. (ט) מ: בשנת ד' תתקמ"ו לעולם. (י) א: בשנת ד' אלפים תתקמ"ו לעולם. (י"א) פ: וכן עשה איש אחר לדברי אנשי האומנות הזה. (י"ב) פ: אמר מפני רוב ההומות הקשות. (י"ג) פ: וכן עשה איש אחר בתרונו. (י"ד) מ: אל הדבוק הזה שאין לו רשות. (י"ה) פ: ואין בו יכולת על רעות ישמעאל. (ט"ו) פ: מאת הדבוק הרב. (ט"ז) מ: בשנת ד' תתקמ"ו לכריאת העולם. (י"ז) מ: ולפי דברי על הדבוק הזה.

ומביא ראיות על השנה הזאת מכתבי הקדש מענין המצמים המפורשים בשערים הראשונים. ונאמר* כי מצאנו בתחלת דברינו במגלה הזאת כי יום אחד מימי העולם הוא תנ"ז שנה ושביעית שנה. ועלה בדינו שם כי הקב"ה מנה את שנות הרשעים וימיהם בעולם הזה למנין לבנה ושנות הצדיקים מנה אותן למנין חמה כאשר מנה שני הימים אשר לפני המבול למנין לבנה כאשר נתפרש בשער השני מן המגלה 5 הזאת. והיום השלישי כמו כן נמנה למנין לבנה לפי שמצאנו השלמת עון האמורי הראוי להיות סוף היום השלישי נגמר בסוף שלשה ימים למנין לבנה. ומצאנו תנ"ז שנה מנין לבנה אם אנו מצרפים אותן למנין חמה יהיו תת"א שנה. ואם אנו חושבים ששת ימי המעשה למנין הלכנה ונהיה נותנים לכל יום ויום תת"א שנה יעלה בדינו לששת הימים ד' אלפים תתקצ"ו ויהיה המספר הזה ראוי למנותו ראש 10 היום השביעי על המעם הזה. ועוד מדרך אחרת. אם אנו דורשים מן הכתיב הזה שנאמר בעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל¹. אשר משמעו כמספר העת הזה לעתיד יאמר ליעקב ולישראל פעולת האל. והעת היא היה"ח מלחמת סיחון ועזר אשר היתה בכרי ארבעים שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים. והיא שנת אלפים תת"ח לעולם. ויהיה העת על החשבון הזה בשנת ד' אלפים תתקצ"ו לעולם. ואם 15 תדייק בדבריך ותאמר איני חושב אותם² אלא מן השנה אשר היו אבותינו יכולים לאכול מפרי נטיעתם בארץ. והיא שנת אלפים תצ"ג לעולם. כי בשנת אלפים תת"ח נכנסו לארץ ולא יכלו לאכול מפרי עץ נטיעתם עד חמשי שנים. ככתוב וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריה³ שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיו כל פרי קדש הלולים ליהי. וכתוב ובשנה 20 החמישית תאכלו את פריה⁴ להוסיף⁵ לכם תבואתה⁶. ותמצא שלא אכלו מפרי עץ נטיעתם עד שנת אלפים תצ"ג לעולם. ואם אתה כופל את המספר הזה כאשר אמר הכתיב להוסיף לכם תבואתו בתוספת המספר תוסיפו לאכלו לעתיד לבוא יהיה כפל המספר הזה ד' אלפים תתקצ"ו. ועוד מדרך אחרת. מצאנו שהקב"ה מנה ליום הרביעי אלף שנה כי בתחלתו נתן התורה לישראל ובסופו סלקה הנבואה מן 25 העולם. ואם היום הרביעי נמנה אלף שנה כמספר יומיו של הקב"ה ראוי הוא היום השביעי אשר הוא יומיו של הקב"ה בלא שום ספיקא להמנות אלף שנה ויהיה תחלת היום השביעי במוצאי האלף החמישי מימות העולם. ומן הראיות האלה ומן ראיות אחרות⁷ כמותן אנו ראויים לחכות את העת הזאת ולהיותנו כושרים ומקיים שיגלה בה סימני נאולתנו ותהיה ראש ותחלה⁸ לישועתנו בעזרת האל.

(א) מ: ונאמר מצאנו בתחלת דברינו. (ב) מ א: אם אנו מצרפין אותן למנין יהיו תת"א שנה. (ג) מ: ד' תתקצ"ו. (ד) מ: אם אנו דורשים מן הכתיב הזה. (ה) מ: והעת הזאת היא מלחמת סיחון ועזר. (ו) פ: והיה שנת אלפים תת"ח לעולם. (ז) מ: בשנת ד' תתקצ"ו לעולם. (ח) מ: איני חושב אותן למן השנה. (ט) פ: יכולים מפרי נטיעתם בארץ. (י) פ: עד ח' שנים. (יא) מ א פ: את פריה וכתוב ובשנת החמישית. (יב) פ: להוציא לכם. (יג) מ: תצ"ג ואם אתה. (יד) מ: יהיה כפול הזה ד' תתקצ"ו. (טו) מ: מצאנו להקב"ה יום הרביעי. (טז) מ: ובסופו סילק הנבואה. (יז) מ: ומן ראיות אלה אחרות. (יח) פ: ראש גאולה ותחלה לישועתנו.

(¹) במדבר כ"ג כ"ג. (²) ויקרא י"ט כ"ג—כ"ה.

ואנו שבים לדבר עליה א מדרך מהלכות הככבים. ונאמר כי כדבוק הזה ישלמו לדבוק הרב י"ב דבוקים גדולים. ויהיה הדבוק הזה הי"ב מתחיל במול דלי שהוא בית שביעי למולך הדבוק הראשון הרב. ויהיו שני הככבים נדבקים יחד במול הזה לחשבון המהלך. השנה ולחשבון המהלך המתחלף בתחלת השנה הזאת. ויהיה מולדה על אופן אמצעית אורך הארץ וברחבי ל"ו חלקים מקו המישור אשר בארץ. והוא רוחב ארץ ישראל. ברביע השעה העשירית מליל ראשון י"ד יום מתודש אדר שני מן השנה ההיא. שהיא שנת ד' אלפים תתקפ"ו לעולם. ויהיה מול הצומח מול דלי ג' חלקים. חצי השמים עקרב כ"ה חלקים. שבתאי וצדק יחד בדלי ג' חלקים. נונה לפניהם. כ"א חלקים. מאדים בעקרב ח' חלקים נזור במהלכו. ככב בטלה ח' חלקים. לבנה בכחולה כ"ה חלקים. ויהיה מעמדם בעת ההיא על הענין אשר אתה רואה בצורה ה' הזאת.

<p>היא קשת י"ד. מול ההקפה מן הדבוק העצום ב'. השנים עשר גדו ט'.</p>	<p>העשורי עקרב כ"ה חצי השמים מאדים ח"ט נזור במהלכו.</p>	<p>המשועי מאזנים י"ג. השמיני. בתולה א'. לבנה כ"ה.</p>
<p>מול הצומח דלי ג' חלקים שבתאי ג'. צדק ג'. נונה כ"א. ראש התנין כ"ה.</p>		<p>השמיני אריה כ"ה זכב התנין כ"ה.</p>
<p>השני הגים ח'. השלישי טלה י"ו. חמה ד'. ככב ח'.</p>	<p>הרביעי שור כ"ב.</p>	<p>השני סרמן ט'. גדול היופי כ"ה. חמישי תאומים י"ד.</p>

א) מ א: לדבר עליה מהלכות הככבים. ב) מ: וברוח ל"ו חלקים. ג) מ א ט: והן רוחב ארץ ישראל. ד) ט: ל"ד ימים מתודש אדר שני. ה) ה: ד' התקפ"ו לעולם. ו) ט: נונה לפניה מאדים. ז) מ ט: נזור ככב בטלה. ח) ט: הצורה עצמה חסרה בכתב יד פראנקפורט מפני שנתקף החלק תהא מן הרף. ט) מ א: מאדים ד'.

ואנו רואים לדברי בעלי האומנות הזאת כי הרבוק הזה רבוק מופלא הוא וסימניו קשים עד מאד ומעיד על^א חדשות רבות ועצמות שיהיו מתחדשות בעולם אשר לא היו מלפנים חדשות כהם^ב מפני שכל הככבים העליונים אשר למעלה לרקיע החמה והם שבתאי וצדק ומאדים יהיו עומדים על יתרו העולם שהם יתר מול הצומח ויתר חצי השמים הנראים לבני הישוב וכהם חזק והם שולטים עליה. ושבתאי ומאדים⁵ מהם יש להם כח וגבורה חזקה על הרבוק הזה ויתר^ג מכת צדק וגבורתו מפני שמאדים ושבתאי עומדים בכתיחם ובמעלותם וצדק עומד בבית נכרי שאין לו חלק בו. ויהיה מאדים משקיף ומתעלה על בני הככבים הנדבקים מפני שהוא מביט אליהם מצד הימנית מחצי השמים והוא מור במרחבו. וראוי הוא הענין הזה להעיד על מלחמות קשות ורעות בעולם והרב ורם. ויראו בשמים איתות גדולות וככבים מוזנבים וירבוי¹⁰ בדיקים ורעמים ויבקעו ארצות והרים יתפכו מדינות רבות אס-הקביה נתן מצנה לככבים לקיים זאת. ומצאנו כל הרבוקים הגדולים המתגלגלים בארצות הרקיע טראש הרבוק הגדול המתחיל במול בתולה מצריגון העפר אשר העיד על עמידת^ד תלמידו ישו תלמידו עד המריגון הזה כלם היו מתהילים להרבך במולות שהיו תחת הארץ במולד הרבוק הרב המעיד על מלכות ישראל. והיו ישראל בכל רבוקי המריגונות ההם אשר עברו וישיבים בגלות וכדלות ומלכותם וגבורתם אפילה וחלושה כאשר¹⁵ היו הרבוקים ההם מתחילים במולות אפילה אשר היו תחת הארץ. ובמריגון הזה התחיל הרבוק במול דלי אשר היה מהמולות הנראות על הארץ במולד הראשון. והמול הזה היה שוקע במולד הראשון והוא היה הצומח בשנה הזאת. וכן תהיה בעזרת האל המלכות²⁰ השוקעת במריגונות ההם עולה וצומחת במריגון הזה. ומול דלי אשר בו התחיל המריגון הזה הוא מול איתל ובימינו תראה סימני האמת והיושרים בעולם. ונזמן בכל המריגונות אשר עברו ממול בתולה עד מול דליסי שהיה מול הצומח במולד הראשון סתור מבולסי ואינו עומד ממנו בקשת מראה. וכן היו מולות²⁵ ההקפה גרובם אינם נראים אל המולות הצומחות במריגונות ההם. ואנו מוצאים המול הצומח בשנה הזאת היה מתראה אל המול הראשון לפי שהוא שביעי לו ומול ההקפה מתראה אל המול הצומח לפי שהוא אחד עשר לו וכל זה מעיד ומבטיח לדברי כל החזונים בככבים שהמריגון הזה יהיה עומד מעורר עליהם מלכות ישראל ובימינו הצמח להם קין ישועה ונאולה וגדולה. אלא שאין הענין הזה מתגלה ברבוקים הראשונים מפני שבתאי ומאדים שהם גבורים ברבוקים ההם ומחזיקים ידי מלכות הרשע. ומצאנו מול הצומח בשנה הזאת איננו מתראה אל המול הצומח בשנת הרבוק המעיד על מלכות ישמעאל. וכן הוא מסתתרי³⁰ ממול

(א) **פ**: ומעיד עד חדשות רבות. (ב) **מ**: מלפנים חדשות כהם מפני. (ג) **פ**: שכל הככבים הענינים אשר למעלה. (ד) **א**: יהיו עומדי על יתרו העולם שהם יתר הצומח ויתר חצי השמים. (ה) **א**: על הרבוק הזה מכת צדק. **ב**: מכת צדקתו. (ו) **מ**: על הככבים הנדבקים. (ז) **מ א**: מפני שהוא מביט אליהם מצד הימנית. (ח) **א**: להעיד מלחמות קשות. (ט) **מ א**: וככבים מוזנבים ודיקים ורעמים. (י) **פ**: הגדולים הגדולים. **מ**: הגדולים המתגלגלים. (יא) **א**: על עמידת תלמידו ישו עד המריגון. **ב**: על עמידת תלמידו ישו מן העולם. **מ**: על עמידת תלמידו ישו מן העולם. (יב) **מ**: כאשר היו הרבוקים. (יג) **פ**: והמלכות השוקעת. (יד) **מ א**: אשר בו התחיל במריגון הזה. (ט) **פ**: סימני האמת והיושרים ונזמן. (יז) **מ א**: עד מול גדי. (יח) **מ א פ**: במולד הראשון ואינו עומד. (יח) **מ א**: וכן היו מולי ההקפה. (יט) **מ א**: מעורר מלכות ישראל. (כ) **א**: אינה מתראה אל המול הצומח. (כא) **פ**: הוא מסתתרים ממול הצומח.

הצומח בדבוק המעיד על לידת משונע הגבוה. ומזל הדבוק הזה מתחרה עם מזל הדבוק המעיד על הרשע הזה ועל עמו מפני שהמזל הזה הוא מזל אמת ומזלם מזל שקרי. וכל זה נותן אות ומנסת למלכות הרשעה שהיה כלה מן העולם ונחרצה בדבוק הזה ולא ישאר משתיץ בקיר.

5 ומצאתי בדברי אחד מבכלי האומנות הזאת שחבר על הדבוק הזה ואמר שהוא מעיד על הרגשות קשות מתעוררות על מלכות ישמעאל מפני מאדים אשר הוא עומד בכית דביקס והוא מתחרה עם ככבי הדבוק ומעיד קלקלה על מלכותם ומחדש כח מלוכה לאימה שאין לה מאלכה ולא נכורה וראייה היא הממלכה הזאת לתיותה לכני ישראל ולדומה להם מן האומות הקדומים מפני הדבוק אשר יהיה בכית שבתאי 10 המיושל על כל דבר קדמון וישן והוא יהיה הגובר בדבוק הזה. אלו הם דברי האיש הזה. והוא הסכים על דעתו ועל דבריו שמלכות ישמעאל תהיה נפמרת מן העולם בדבוק הזה ועל ממלכה שהיה מתחדשת בו. והוא ניתן מעם לרבריו שלא כמעט מפני שאינו מני עמנו המאמינים כחורתנו.

ואנו מוצאים המזל הצומח בצורה הזאת מסתתר ממזל הצומח כראש פריגון 15 העפר המעיד על עמידת תלמידי ישו התלוי הרשע והוא מתראה אל המזל הצומח בפריגון הרוח אשר העיד על מלכות אדום הרשעה המחזיקה ידה בפעולת תלמידי התלוי. ויעלה בדיעו מן המחקר הזה שמעות הרשעים תלמידי התלוי אשר התעו כה את העולם תהיה נחלפת ונכרתת ויהיה המלך הגובר על מלכות אדום מחזיק בידו מנהגות הרשות ומסוות משונות שאינן דומות לפעולת הראשון אשר היה בידו. וחמצא לענין הזה רמז מן הכתוב. שנאמר ועשה כרצנו המלך¹. אשר הוא 20 נותן מעם שהמלך הנצאר משני המלכים אשר היה לבכס למרע יעשה כרצנו במעות ולא יהיה סומך על מעות ראשון אשר היה בידו. ומפני שהוא אומר בסוף הפסוק ועל אל אלים ידבר נפלאות² את רואים ומבינים שהמלך הזה יהיה כופר כפונת חדש מוסף רשע על הפעות אשר היה בידו. ואומר ולאלוה אשר לא ירעהו³ אבתיו 25 יכבד בזהב ובכסף⁴ ובאנן יקרה ובחמדות⁵. ואומר ועשה למכצרי מעוים עם אלוה נכרי⁶ אשר יכיר ירבה כבוד⁷. וכל הכתובים האלה מראים שהמלך הזה יהיה מחזיק בנמוסות חדשות ולא יהיה עומד על תורה אחת. ומפני זה יתעוררו עליו מלכי הנגב ומלכי הצפון. כאשר הוא אומר תיכף הכתובים האלה. ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב ישחער עליו מלך הצפון⁸. וכל החדשות אשר יכול יד אדם להבין אותן מן הפרשה 30 שהיא בספר דניאל יכול הוא המעיין בדבוק הזה לראותם ולהבין אותם מצורות מהלכות הככבים אלא שאין לו רשות לנזור עליהם מפני שהם באים מן הנראה אליו

(א) מ א: שהמזל הזה מזל אמת. (ב) מ: ממזל עיקר. (ג) מ א: וראייה ממלכה הזאת. (ד) א: על עמידת תלמידי ישו והוא. פ: תלמידי התלוי הרשע. (ה) א: על מלכות אדום ויהיה המלך הגובר. (ו) פ: במעות תשמידו התלוי. (ז) פ: שמעות הרשעים תשמידו התלוי. (ח) מ: אשר המעו בה את העולם. (ט) מ א: המלך הנשאר. (י) מ: ועל אל אלוה. (יא) מ א: אשר לא ידעו אבותיו. (יב) מ א: בזהב ובכסף וגו'. (יג) מ א פ: עם אלוה נכר וכל הכתובים האלה. (יד) מ א: חסר מן יכול עד יכול. (טו) מ א: לראותם ולהביא אותם.

(¹) דניאל י"א ל"ז. (²) שם שם. (³) שם שם ל"ח. (⁴) שם שם ל"ט. (⁵) שם שם מ'.

אבל יהיה יודע ומאמין כי הכל בידי שמים והמקום יוציאם אל המעשה על הדרך הישר בעיניו.

והחושבים את מהלכות^א הככבים ימצאו בחשבונם שהדבוק הזה יהיה חוזר אל מול דלי בדבוק הז' ב מן טריגון הרוח אחרי ק"ט שנה מהדבוק הזה. ויהיה מולדג השנה היא על האופן אשר חישבנו עליו את הדבוק הראשון מן המריגון הזה בשני שלישי שעה ששית מיום שני לעשרה ימים בניסן שנת ה' אלפים ק"ה לעולם. ומול הצומח סרמן יו"ד חלקים. חצי השמים דנים כ"ד חלקים. שבתאי וצדק נדבקים יחד מ"ו חלקים ממול דלי בכית התשיעי למעלות המזלות. ומאדים י לפניהם כ"ד חלקים. ונגה וככב במלה. ולבנה באריה. ושני הככבים יחד בכית הדין והאמת. וככב ונגה^ה מביט עליהם מבט ידירות והוא מעיד על צמיחת מלכות גדולה בעולם אשר הצדק בה נוכר והאמת והמשפט עולה ומתחזק. ומאדים אשר יהיה עומד עם שני הככבים במול^ט אחד יהיה מעיד לטלחמות קשות על בעלי המלכות הזאת בתחלה. ומול הצומח אשר הוא מול תמורה יהיה מחדש את העדות הזאת בשנה הראשונה מן הדבוק הזה. וימשך הדבר ויתחזק ויגלה לכל העולם בשנה התשיעית כשתהיה ההקפה^{יא} מנעת אל הכית התשיעי אשר הוא מקום הדבוק. ועור מפני שמול חצי השמים משני גוונים יהיה מעיד למלחמות שהיו מתחדשות בעולם ומתעוררות בשנת י"ג מן הדבוק הזה בעת שתהיה ההקפה חוזרת אל המול הראשון. והשנה הזאת היא שנת ה' אלפים ק"ח לעולם. אלו הם העניינים הנראים מתוך הצורה הזאת לדעת אנשי חכמת הככבים.

ואתה מוצא רמז וראיה לדבר^{יב} הזה מספר דניאל. ככתוב ומעת הוסר התמיד ולחת שקץ שומם ימים אלף מאתים ותשעים^א. ואם אתה מוסיף המספר הזה על חרבן בית שני אשר בו הוסר התמיד יעלה בדרך ה' אלפים ק"ח שנה כאשר מצאנו בחשבון הזה^ב בזכות השמים. ובשנים האלה^ג תהיה מלכות הרשעה נאבדת מן העולם והיו שקוציה ותועבותיה שוממים וחרבים. וכעת ההיא^ד תגלה הנאולה והגדולה לישראל. ככתוב ובעת ההיא יעמד מיכאל הישר הגדול העמד על בני עמך^ה. ובעת ההיא יתעוררו^ו בעולם צרות רבות. ככתוב והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי ער העת ההיא^ז. והמעין בפרשה הזאת מספר דניאל יכול לוטר שהצרות האלה והחרושים בעולם יעמדו מ"ה שנה. ככתוב אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה^ח. ובין המספר הזה^ט והמספר אשר לפניו מ"ה שנה ובסוף השנים האלה יהיה שלוח והשקט ושלוש בעולם. ככתוב ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר^י. ומפני זה שכח הכתוב את המחכה למספר (א) את המלכות הככבים ימצאו בחשבונם שהדבוק יהיה חוזר. (ב) מ א מ : בדבוק הזה. (ג) מ : ויהיה המולד השנה היא על אופן אשר. (ד) מ : סרמן ו' חלקים. (ה) פ : שבתאי וצדק יחד מ"ו חלקים. (ו) פ : ומאדים לפני כ"ד חלקים. (ז) מ א : בכית האמת. (ח) מ : וככב ונגה. (ט) מ : עם שני הככבים במול א' אחד יהיה. (י) א : יהיה מעיד למלחמות קשות. (יא) פ : כשתהיה ההגעת נוגעת. (יב) מ : רמז וראיה לדכיה וספר דניאל. (יג) א : בחשבון הזה ובשנים האלה. (יד) א : ובשנים האלה מלכות הרשעה. (טו) מ א : חסר מן בעת תהיה ער בעת ההיא. (טז) פ : יתעוררו צרות רבות. (יז) מ : ובין המספר והמספר.

(1) דניאל י"ב י"א. (2) שם שם א'. (3) שם שם. (4) שם שם י"ב. (5) שם שם א'.

הזה והמניע אליו. ככתוב אשרי המחכה ויגיע. וכשאתה מוסיף המספר הזה על הרבן
 גיה שני יעלה בדרך ה' אלפים קס"ג שנה.

ואנו מוצאים לדעת חושבי מהלכות הככבים שהרבוך יהיה חוזר אל מול דלי
 בשנת ה' אלפים קס"ד לעולם. ויהיה מולד השנה בחצי שעה ששית מליל ששי
 6 כלשי ימים מניסן. ומול הצומח קשת. חצי השמים מאזנים. ושני הככבים נדבקים
 כדלי הבית השלישי. וככב ונונה בשלה הבית החמישי לחשבון המזלות בצורה הזאת.
 ולבנה במול שור. ומאדים בתאומים. ובית ההקפה מן הרבוך הגדול קשת. והוא יהיה
 מול ההקפה מן המולד הראשון בשנת הרבוך הזה. ולשני ככבי' היושר שהם צדק
 ונונה כח וממשלה ברבוך הזה ונותנים הצלחה והשקט לכל אנשי היושר ונבורה
 10 ומלכות לעם הצדק. וכסוף דבוקי' המרינון הזה ישלם הרבוך העצום אשר התחיל
 במרינון המים במול דגים אשר העיד על צמיחת מלכות ישראל ועל נטיעת נביעי
 החכמה והיושר והמשפט והצדק בעולם. והוא"ה הרבוך אשר היה בשנת אלפים
 ושס"ה לעולם. וכשיחזור הרבוך בראש אל המרינון אשר התחיל ממנו בראש הרבוך
 העצום ראוי הוא העולם לדברי כל חכמי האומנות הזאת להתחדש בו חדשים הן
 16 מטוב הן ממוטב שיהיו דומות לחדשות אשר נתחדשו בעולם כדבוק העצום שעבר.
 ולדבריהם יהיה העולם ראוי בעת ההיא ברבוך המתחדש במרינון המים להתחדש בו
 טובות גדולות ואותות ונפלאות ומופתים מענין המופתים אשר היו בימים ההם כדבוק
 העצום המתחיל במרינון המים המעיד על מלכות ישראל. ואנו חוקרים על ראש
 הרבוך הזה על מהלכות הככבים בתחלתו לדברי חכמי החזנים בעזרת האל.

הרבוך הגדול ממרינון המים

20

אשר ישלמו בו שנות הרבוך העצום אשר עבר ויהיה ראש ותחלה לכל
 הדבוקים הבאים אחריו. ואנשי החכמה הזאת נחלקו בתחלת הרבוך הרב הזה על שני
 דעות. יש מהם מי שחושב אותו מהרבוך המתחיל במול דגים כאשר היה הראשון
 במול דגים. ויהיה על הדעת הזה הרבוך מתגלגל אל מרינון המים על המהלך השנה
 25 בשנת חמשת אלפים רכ"ד לעולם. ויהיה מולד השנה ההיא בשני שלישי שעה
 ראשונה מליל רביעי לחמשה ימים מתודש ניסן. ומול הצומח מאזנים י"א חלקים.
 חצי השמים סרטן י"א חלקים. שבתאי וצדק נדבקים יחד במול דלי כ"ו חלקים כגון
 החלק אשר היו בו נדבקים כדבוק הראשון. וככב נונה עמהם במול ההוא י"ו חלקים
 הולך להרבק עמהם. ומאדים בשור י"ב חלקים. וככב וחמה י"ב במלה י"ב חלקים
 30 ביתר י"ג המערב ולבנה בתאומים. ומפני שהרבוך הזה חוזר בתחלת המרינון הזה אל
 החלק אשר נדבקו בו כדבוק הראשון יראה לדעת אנשי האומנות הזאת שהרבוך
 הגדול הזה י"ד יהיה דומה בכל עניניו לרבוך הראשון. ומפני שככב נונה הולך להרבק
 עם כ"ו הככבים יחד במול הזה ולא היה נדבק עמהם כדבוק הראשון אבל היה מכיט
 א) מ: לכי ימים מניסן. ב) א: ומול הצומח קשת וחצי השמים מאזנים. וכאן חסר
 חלקי מאזנים. ג) מ: ולשני ככבים היושר. ד) א: וכסוף דבוק. ה) ח: והרבוך אשר
 היה. ו) מ: בשנת אלפים ושס"ה לעולם. ז) ו: לדברי כל האומנות
 הזאת. ח) ח: על הרבוך הזה. ט) א: שנות הרבוך אשר עבר. י) מ: מתגלגל
 בשנת. יא) מ: ומאדים בכ"ו חלקים. יב) מ: א: וככב חמה במלה. יג) מ: ביתד
 המערב. יד) ח: שהרבוך הגדול יהיה דומה.

אליהם מקשת רביעית נתן אות על גדולת הדבוק הזה וטובותיו הנפלאות שיהיו
מוסיפים בנבחרתו ויורשו על מסתי הדבוק הראשון. ותהיה השנה הראויה להגלות
בה רוב האותות הבאות בדבוק הזה ומסתיו היא שנת ה' אלפים רבי"ח לעולם אשר
תהיה ההקפה מגעת ממזל הצומח אל מזל דלי. והשנה הזאת היא השנה אשר
יצאנו אליה ברוב חשבוט אשר חשבנו בשערים אשר עברו. זהו דרך החשבון בדבוק 5
העצום על דעת רוב אנשי החכמה הזאת.

ויש מהם מי שחושב סוף הדבוק העצום ותחלת הדבוקי הכא אחריו הדומה
לו הוא הדבוק אשר יהיה לפני הדבוק הזה מסני שהדבוק ההוא יהיה מגיע במהלך
השנה אל מזל סרסן מריגון המים. ויהיה הדבוק הזה לדעת האנשים האלה דבוק
גדול ורב לדבוקי מריגון המים. והם אומרים כאשר היה הדבוק העצום הראשון מתחיל 10
במזל דגים אשר הוא בית צדק ונכחות נונה אשר הם ככבי הצדק והיושר כן יהיה
הדבוק העצום הזה הבא אחריו מתחיל במזל סרסן אשר הוא בית לבנה ונכחות צדק
והם ככבי אור וצדק. ואומרים שהדבוק הזה יהיה ראשון לדבוקי מריגון המים ולא
נהיה מסתינים הזרת הדבוק אל מזל דגים כי הדבוק הזה יהיה נוסף כרגעים
מהחלק הראשון מן מזל סרסן ואין לנו להמתין לחזרתו אל מזל דגים. אבל אנן 15
אומרים כאשר הדבוקים הרבים מתגלגלים ממזל י"א אל החמישי ממנו בכל מריגון ומריגון
כן יהיו הדבוקים העצומים מתגלגלים ממזל אל החמישי ממנו ויהיו נוגעים מנהג אחד.
ואנו מוצאים לדעת ההשכנים האלה הדבוק מתחיל בחצי החלק הראשון ממזל
סרסן במהלך השנה י"ב בשנת חמשת אלפים ר"ד לעולם. ויהיה מולד השנה ההיא
באחרית השעה י" השנית מליל ראשון כ"ד מאדר שני. ומזל הצומח מאזנים כ"ד 20
חלקים י". חצי השמים סרסן כ"ט חלקים. שבתאי וצדק בחאומים קרובים להדבק יחד.
וראש התנין עמרם במזל הזה אשר הוא תשיעי למזל הצומח והוא בית הדין והאמת.
ויהיה מאדים בבתולה י"ב חלקים נזר במהלכו בכית השנים עשר. וחמה וככב ונוגה
במזל טלה. ולבנה במזל דלי והוא מזל ההקפה מן המולד הראשון. ותהיה הלבנה
מושלטת על השנה ונוברת בכל הדבוק הזה מפני שהיא הולכת אל יתר הצפון והיא 25
בעלת מעון מקום הדבוק אשר הוא מזל סרסן. והיא מתחברת במראיתה במולד השנה
הזאת עם ככב צדק מקשת שלישיית י"ו. ומתחברת עם נונה וככב חמה י" מקשת שתות.
וכי המראות האלה הן מראות ידיות ואהבה. ויהיה מאדים מסתת"ן הלבנה ואינו
מביט י" אליה ולא אל החמה ולא אל נונה י" במולד הזה. והוא ערות על נבורת
המשפט והאמת והצדק בדבוק הזה ויהיה השוא והרשע מתכסים בו ומסתריים. 30
ויזדמן עם מולד סיון מן השנה הזאת לקות לחמה במזל תאומים מקום הדבוק.
ויהיו בעת הלכות הזה שני הככבים שהם שבתאי וצדק נדבקים יחד עם נונה במזל

(א) ב: בנבחרתו ויורשו. (ב) מ: להגלות בה רוב האותות (ג) מ: אשר ההקפה
מגיעת. (ד) ו: ותחלת הדבוק הבאה אחריו. (ה) א: מתחיל בדגים אשר הוא. (ו) פ: בית
לבנה נכחות צדק. (ז) א: ואמרו שהדבוק הזה יהיה ראשון למריגון המים. (ח) מ: מסתינים
חזרתו אל מזל דגים. (ט) מ: כי הדבוק הזה היה נוסף. (י) מ: מתחילק הראשון.
(יא) פ: מתגלגלים ממנו אל החמישי ממנו. (יב) מ: במהלך השנה. (יג) מ: באחרית השנה
השנית. (יד) א: מ' חלקים. מ: א' חלקים. (טו) מ: אל יתר הצפון. (טז) פ: מקשת
שלישי. (יז) מ: וככב חמה מקשת שתות. (יח) מ: ואין מביט אליה ולא על החמה ולא על
הנוגה. (יט) פ: ולא אל הנוגה כמועד הזה. (כ) מ: מתכסים בו ומסתריים.

הזה. וכן יודמן ללבנה לקות בחצי חודש סיון הנזכר. ויהיה מאדים בעת לקות החמה וגם בעת לקות הלבנה מביטא אל שני המאורות מקשת רביעית וכן יהיה מביט אל מקום הדבוק. וכל הענין הזה ממהלכות הכוכבים נותן אות ועדות על פליאת הרושי הרבוק הזה¹. ומפני שהלקות יהיה מזדמן בחודש השלישי ממולד השנה יראה לדעת חכמי האומנות הזו כי עוצם החדושים האלה ונזכרת פליאתם יהיה אחר שלש שנים מן הרבוק הזה. והשנה הזאת תהיה שנת ה' אלפים ר"ח לעולם.

והמצא לדעת חכמי האומנות הזאת שתי השנים האלה שהן שנת חמשת אלפים ר"ח ושנת חמשת אלפים רכ"ח לעולם ראויות להתחדש בהן מיני חדשות גדולות בעולם. והן נראין לדבריהם משני דעות שכל אחד מהם נותן טעם לדבריו שהשנה העולה על דעות ראויה להמנות ראשונה לדבוק העצום. ואין אנו יכולים להכריע בין שני הדעות האלה ולא לברר על איזה דעת מהם אנו ראוים לסמוך מפני שכל אחד ואחד מהם נותן טעם לדבריו. ואנו מוצאים לו דמו מן הכתוב² כאשר אתה רואה מההקירות אשר חקרנו בשערים אשר עברו כי שתי השנים האלה ראויות לתהות המתים אשר היא האות הנוראה הגדולה והעצומה והמופלאה מכל האוחות אשר לפניה. ומפני זה לא הייתי רשאי לפרש בכל שניי הדבוקים האלה דבר אחד³ מדברי חכמי החזנים בכוכבים אשר הם הושבים עליהם שיהיו מתחדשים בעולם בדבוקים הללו כי כל דבריהם ונסיוניהם בשלים⁴ הם במקום הזה מפני שהכתוב העיר לנו והנטיחנו שהקב"ה נזמן שהוא יהיה מסיר נחות הכוכבים כלם ונותן לכל צבא השמים ויצורי הארץ נחות אחרות ומחדש אותיות החדשות שלא היו בעולם מקדם ויהיה גזירתם⁵ הכוכבים וממשלתם מתחלקת בעת ההוא מענינה בעולם הזה.

וראינו כתוב⁶ בספר דניאל סדר מנהג כל הממלכות מבנין בית שני עד עת הגאולה וכביאו אל זמן הישועה והגאולה הודיע קצה זמנה ולא סירש דבר אחד מענינה ולא הודיע מנהג הטובות הגדולות הנאות אחריה. אם מפני שהענינים האלה היו מפורשים בשאר ספרי הנביאים או מפני שאין רשות לפרשם לפי שהקב"ה מראה בעת ההוא החדשות הברואות מששת ימי בראשית אשר הם עומדים לפניו ונגזרים כדי להראותם ולהוציאם לידי מעשה בימנת המשיח. ומפני זה אנו חותמים את הישועה הזה בכאן ובאים לבקש רחמים מלפניי בעל הרחמים להחיש לנו את בשורותיו הטובות וימחר לגאלנו ולקבץ את גלותינו ולקיים לנו אתי דברו הטוב אשר הבטיחנו על ידי נביאיו וחזויו. ככתוב כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה 80 אשר אני עשה עמדים לפני נאם יי כן יעמד זרעכם ושמכם⁷. וכתוב כי הנני ברא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלנה על לב⁸. וכתוב כי

(א) מ: גם בלקות הלבנה אל שני המאורות. (ב) פ: מקשת רביעי וכן מביט. (ג) מ: חודשי הדבוק ומפני. (ד) א פ: חכמי האומנות הזה. מ: האומנות כי. (ה) ה פ: חי אלפים רכ"ח לעולם. (ו) מ: לדעת האומנות הזאת. (ז) מ: שהן ר"ח ושנת רכ"ח לעולם. פ: ר"ח. ובריו חרש ר"ס. (ח) פ: רכ"ח לעולם. ט) מ: העולה על דעת. (י) פ: שכל אחד מהם. (יא) מ: מן הפסוק. (יב) פ: בכל שמי שני הדבוקים האלה. (יג) א: דבר אחר מדברי. (יד) פ: במלואם. טו) פ א: ויהיו גזרות הכוכבים וממשלתם. טו) פ: הכתוב בספר דניאל. (יז) פ: לפני בעל הרחמים. (יח) פ: את כשירות הטובות. (יט) מ א: ולקיים לנו דברו הטוב. כ) מ א: על לב ואשים דברי.

(1) ישעיה ס"ו כ"ב. (2) ישע ס"ה י"ו.

ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיהיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי
אתה¹. וכתוב וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו
עמי לעולם². וכתוב כי אם שישו וגילו עדי עדי אשר אני ברא כי הנני ברא את
ירושלים נילה ועמה משוש³.

תם.

נשלם הכור המגילה ב.
המגלה את סוד הגאולה.
תהלה לשובן מעלה.

יהי רצון מלפני השמים להדריכנו בדרך ישרה ולתן כלבנו לשמיר ולעשות
ולקיים את תורתו הקדושה.

חזק.

בשני בשבת בראש חודש ניסן שנת ד' תתקמ"ו ליצירה. לרבינו שמחה הכהן
בן מרנא ורבנא שלמה הכהן המנוח נ"ב ח"ו י"א.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שימלא אלהינו כל שאלותינו ונזכה בנחמת ציון
וירושלים ונזכה להגות בו וכשאר ספרי קדשו אנו בנינו
ובני בנינו עד סוף כל הדורות
אמן אמן אמן.

(א) מ: וגילו אשר אני ברא. (ב) פא: נשלם חיבור מגילת המגילה. (ג) א: לחבר
סוד הגאולה. מ: המגלה סוד הגאולה. (ד) בסוף כתב יד פראנקפורט נמצאות השורות מן
יהי רצון ועד חזק ובסוף כ"י מינכען השורות מן בשני בשבת עד אמן.
(1) שם כ"א ט"ו. (2) יואל כי כ"ו. (3) ישעיה ס"ה י"ח.

תקונים.

צד שורה	צד
אחד. צ"ל: אומר.	13 1
אסיפת. צ"ל: אסיפת.	10 5
" " "	19 5
" " "	25 5
אחר שומעת אותה יש להוסיף בעין זה: שאין האוזן שומעת אם.	27 5
בגופו. צ"ל: בגופות.	32 7
ואם. צ"ל: וגם.	80 8
עמידת. צ"ל: בעמידת. כמו שהוא בכתב יד פ.	32 8
אחר שם יש להוסיף: לפני.	88 8
אומרים. צ"ל: אומר (או ענין).	88 8
לצאת. צ"ל: צאתם.	15 10
ארבעת אלפי אלפים. צ"ל: ארבעת אלפי אלפי אלפים.	1 11
אחד מאלו החלקים. צ"ל: אחד מאלף חלקים. כמו שהוא צד 12 שורה 21.	5 11
צריך למחוק מלת אין.	14 15
מסדת עמידת בית ראשון ושני. צ"ל: מוזמן הטובה וממדת בית ראשון ושני.	12 87
ולא. צ"ל: לא.	1 58
במדות. צ"ל: מדות.	8 55
אחר לחקוע שופר יש להוסיף: חיובל.	17 72
בשנת הרבוק. צ"ל: בשעת הרבוק, כגורסת החזקתקה הלטינית.	21 118